

Środa, 4 lutego 2009 r.

2050: przyszłość zaczyna się dziś – zalecenia dla przyszłej zintegrowanej polityki ochrony klimatu UE

P6_TA(2009)0042

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie „2050: przyszłość zaczyna się dziś – zalecenia dla przyszłej zintegrowanej polityki ochrony klimatu UE” (2008/2105(INI))

(2010/C 67 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję z dnia 25 kwietnia 2007 r. podjętą zgodnie z art. 175 Regulaminu w sprawie powołania Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając istniejące prawodawstwo UE w sprawie ochrony środowiska naturalnego i jego pozytywnego wkładu w rozmaite obszary polityki (załącznik A) oraz uwzględniając dotychczasowe rezolucje w sprawie zmian klimatycznych, zwłaszcza te, które zostały podjęte w czasie trwania obecnego szóstej kadencji Parlamentu (załącznik B),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie ograniczenia globalnego ocieplenia do 2°C – przygotowania do Konferencji Klimatycznej na Bali i dalsze działania (COP13 i COP/MOP 3) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie wyników Konferencji Klimatycznej na Bali (COP 13 i COP/MOP 3) ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie zielonej księgi Komisji dotyczącej „Adaptacji do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie danych naukowych dotyczących zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2008 r. w sprawie stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym pomiędzy Unią Europejską a ubogimi krajami rozwijającymi się, najbardziej narażonymi na skutki zmian klimatycznych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając czternastą konferencję stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (COP 14) oraz czwartą konferencję jako spotkanie stron protokołu z Kioto (COP/MOP 4), które odbędzie się w dniach 1– 12 grudnia 2008 r. w Poznaniu (Polska),
- uwzględniając forum obywatelskie Agora w sprawie zmian klimatycznych, które odbyło się w dniach 12 i 13 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając wspólne spotkanie posłów do Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych w dniach 20 i 21 listopada 2008 r. poświęcone debacie na temat energii i zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając wyniki ankiety Eurobarometru – badanie specjalne nr 300 – w sprawie stosunku Europejczyków do zmian klimatycznych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 652. patrz także protokół posiedzenia plenarnego z 18.2.2008 r, punkt 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 437.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0032.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0125.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0223.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0491.

Środa, 4 lutego 2009 r.

- uwzględniając publiczne przesłuchania i wymianę poglądów pomiędzy Komisją tymczasową do spraw zmian klimatycznych a osobistościami wysokiej rangi oraz wyniki podróży delegatów komisji,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych (A6-0495/2008),

Polityczne idee przewodnie

- A. mając na uwadze, iż ochrona przyrody i ludzkości jest zadaniem przechodzącym z pokolenia na pokolenie,
- B. mając na uwadze, że globalne ocieplenie oraz zmiany klimatyczne są obecnie uznawane za bardzo poważne zagrożenie spowodowane przez człowieka, któremu trzeba natychmiast przeciwdziałać,
- C. mając na uwadze, że praca wykonana przez Parlament Europejski w zakresie zmian klimatycznych, zwłaszcza w czasie trwania szóstego okresu legislacyjnego, stanowi źródło inspiracji i mandat dla sformułowania zintegrowanej europejskiej polityki na rzecz zwalczania zmian klimatycznych oraz pogodzenia zmian klimatycznych ze zrównoważonym wzrostem gospodarczym,
- D. mając na uwadze, że w traktacie lizbońskim w sposób jednoznaczny ustalono założenia i kompetencje Unii w obszarze zmian klimatu i jeżeli zostanie on ratyfikowany, wzmocni rolę Unii Europejskiej w zakresie wspierania zrównoważonego rozwoju i zwalczania zmian klimatu,
- E. mając na uwadze, iż wiodąca rola Unii Europejskiej w międzynarodowej walce z globalnym ociepleniem i jej szczególna odpowiedzialność jako unii krajów rozwiniętych budują tożsamość i oznaczają przyjęcie zobowiązania wobec obywateli Europy, jakim jest nie tylko sformułowanie średnio- i długoterminowych celów ochrony klimatu, ale także ich realizacja drogą dalekowzrocznych działań politycznych oraz politycznego dialogu z krajami rozwijającymi się,
- F. mając na uwadze, że głównym celem Unii Europejskiej zarówno w odniesieniu do polityki wewnętrznej jak i stosunków zewnętrznych jest wspieranie poszanowania praw człowieka, oraz mając na uwadze, że Unia Europejska uznaje w szczególności prawo do życia, bezpieczeństwa, zdrowia, edukacji i ochrony środowiska za prawa podstawowe, jak również ochronę osób szczególnie narażonych na skutki zmian klimatycznych, w tym kobiet, dzieci, osób starszych i niepełnosprawnych,
- G. mając na uwadze, że obecne, ale również przyszłe przedstawicielstwa parlamentarne oraz reprezentanci obywateli Europy będą się kierować tymi zasadami polityki klimatycznej oraz zasadami zrównoważonego rozwoju i sprawiedliwości międzypokoleniowej oraz międzyludzkiej i nie ustaną w dążeniu do realizacji niezbędnych celów ochrony klimatu,
- H. mając na uwadze, że społeczność ludzka stoi przed podwójnym wyzwaniem związanym z zagrożeniem systemu podtrzymywania życia na ziemi, mianowicie zmianami klimatu oraz nadmiernym wykorzystywaniem i niszczeniem wielu z najważniejszych ekosystemów; mając na uwadze liczne powiązania między systemem klimatycznym i ekosystemami – zwłaszcza zdolność oceanów i ekosystemów lądowych do sekwestracji węgla – oraz mając na uwadze, że zmiany klimatu mogą zostać zahamowane w sposób skuteczny jedynie w ramach zdrowych ekosystemów,
- I. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne mają szczególnie niszczący i kosztowny wpływ na niektóre obszary, takie jak tereny wyżynne i strefy przybrzeżne,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- J. mając na uwadze, że wpływ zmian klimatycznych na społeczności ludzkie już jest odczuwany w wielu miejscach, takich jak region Sahel, podlegający w znacznym stopniu procesom pustynnienia, Bangladesz, wielokrotnie nawiedzany przez powodzie, niektóre obszary w Europie oraz kilka wysp położonych na Pacyfiku, które nieuchronnie zostaną zalane,
- K. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne stanowią wyzwanie, dla którego nie istnieje żadne zryczałtowane rozwiązanie polityczne, natomiast zsumowanie istniejących możliwości i maksymalny wzrost efektywności we wszelkich obszarach życia gospodarczego i społecznego mogą wnieść istotny wkład w rozwiązywanie kwestii zasobów i ich rozdziału i utorują drogę ku trzeciej rewolucji przemysłowej,
- L. mając na uwadze, że należy pilnie podjąć działania w celu zwalczania ubóstwa energetycznego i paliwowego,
- M. mając na uwadze, że według danych Europejskiej Agencji Środowiska za rok 2006, z całkowitej emisji gazów cieplarnianych w UE 30,9% przypada na produkcję energii, 19,4% na sektor transportu, 14,6% na gospodarstwa domowe i usługi, 12,9% wytwarza budownictwo i produkcja przemysłowa, 9,2% rolnictwo, 8,1% procesy przemysłowe, zaś na sektor utylizacji odpadów przypada 2,9% wszystkich emisji, zaś pozostałe szkodliwe emisje powstają w wyniku stosowania rozpuszczalników chemicznych i nieokreślonych procesów spalania,
- N. mając na uwadze, że wiele sektorów już wniosło swój wkład w redukcję emisji gazów cieplarnianych i posiadamy wiele efektywnych ekonomicznie możliwości tej redukcji dla zahamowania zmian klimatycznych oraz technologii wzrostu efektywności, jednakże ich wszechstronne stosowanie blokowane jest przez ograniczenia dostępu do rynku, bariery biurokratyczne oraz wysokie koszty finansowania,
- O. mając na uwadze, że działania mające na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w produkcji, wykorzystywaniu gruntów oraz gospodarowaniu odpadami mają najwyższy priorytet; mając jednak na uwadze, że zmiany klimatycznych nie da się zwalczyć jedynie drogą zmniejszenia szkodliwych emisji we wszystkich poszczególnych sektorach; mając na uwadze, że wymagane jest raczej systemowe podejście do problemu w celu obrania ponadsektorowych dróg rozwiązań w polityce i osiągnięcia, dzięki spójnemu ustawodawstwu i dostosowaniu do nieuniknionych zmian, ogólnospołecznych zmian w sposobie produkcji, konsumpcji, stylu życia i modelach handlu,

Wymiar międzynarodowy: okres po roku 2012, polityka zagraniczna i handel międzynarodowy

- P. mając na uwadze, że rokowania w sprawie porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 pod przewodnictwem Narodów Zjednoczonych, zgodnie z harmonogramem prac przyjętym podczas konferencji na Bali, będą prowadzone w następujących obszarach kluczowych: redukcja emisji i nowe wiążące cele w tym zakresie, działania przystosowawcze, wyręby, wyniszczenie i degradacja lasów, rozwój technologii na potrzeby ograniczenia emisji i działań dostosowawczych, niezbędne zasoby finansowe i na koniec zrewidowanie elastycznych mechanizmów zgodnie z porozumieniami z Marrakeszu do protokołu z Kioto,
- Q. mając na uwadze, że Światowa Organizacja Handlu, Bank Światowy oraz Międzynarodowy Fundusz Monetarny również muszą głęboko zaangażować się w działania ograniczające emisje,
- R. mając na uwadze, że rokowania w sprawie porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 muszą zakończyć się podczas konferencji klimatycznej w Kopenhadze (COP 15) pod koniec 2009 r., aby można było uniknąć luki pomiędzy pierwszym a drugim okresem zobowiązań,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- S. mając na uwadze, iż Rada Europejska podczas szczytu w marcu 2008 r. podkreśliła konieczność przyspieszenia tempa negocjacji w sprawie harmonogramu prac z Bali w celu zawarcia do roku 2009 nowego porozumienia w sprawie ochrony klimatu, zgodnie z celem ograniczenia globalnego ocieplenia do 2°C,
- T. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne mogą zaostrzyć konflikty w stosunkach międzynarodowych, na przykład przez migrację spowodowaną zmianami klimatu, utratę ziemi i spory graniczne spowodowane powodziami i ponownym wytyczaniem linii brzegowych, jak również w wyniku konfliktów o zasoby z powodu zmniejszania się areałów rolniczych, pogłębiającego się niedostatku wody czy wylesiania,
- U. mając na uwadze, że Rada Europejska podczas szczytu w marcu 2008 r. zwróciła się do Komisji o sporządzenie europejskiej strategii finansowania działań na rzecz ochrony klimatu, mających na celu zmniejszenie szkodliwych emisji i dostosowanie w związku z badaniami nad nowymi technologiami o niskiej produkcji dwutlenku węgla i ich rozwojem, mając na uwadze, że transfer takich technologii stanowi istotny warunek skutecznej realizacji globalnej redukcji emisji i wdrożenia strategii dostosowania do zmian klimatu,
- V. mając na uwadze, że zarówno działania łagodzące skutki, jak i działania dostosowawcze mają nadrzędne znaczenie; mając na uwadze, iż kraje uprzemysłowione ponoszą historyczną odpowiedzialność za zmiany klimatu; mając na uwadze, iż kraje rozwijające się w niewielkim stopniu przyczyniły się do zmian klimatu, jednak ponoszą ich konsekwencje w największym stopniu; mając na uwadze, iż dostępne środki finansowe na zwalczanie zmian klimatycznych w krajach rozwijających się są niewystarczające i powinny być znacząco podwyższone,
- W. mając na uwadze, że na przeszkodzie transferu technologii stoją troska o ochronę własności intelektualnej, słabość instytucji politycznych i brak praworządności, a także ogólny niedobór kapitałów,
- X. mając na uwadze, że Światowa Organizacja Handlu (WTO) nie stanowi żadnego alternatywnego forum dla rokowań w sprawie międzynarodowej ochrony klimatu i, że bez pozytywnego zakończenia rokowań w sprawie porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 nie należy oczekiwać żadnego wkładu światowego handlu w ochronę klimatu,
- Y. mając na uwadze, że do ilości dwutlenku węgla emitowanego w UE zaliczane są gazy cieplarniane emitowane podczas produkcji towarów użytkowanych w Europie, jednak produkowanych w innych częściach świata,

Energia

- Z. mając na uwadze, że ogólnie ropa naftowa, której udział wynosi 35%, stanowi najważniejsze źródło energii w zużyciu energii pierwotnej, kolejne miejsca zajmują węgiel - 25% i gaz ziemny - 21%, jednak powoli kończy się epoka tanich i występujących w nadmiarze kopalnych źródeł energii,
- AA. mając na uwadze, że – według danych Eurostatu – w 2006 r. 33,5% importowanej do EU ropy naftowej pochodziło z Rosji, 15,8% z Norwegii, a 27% z krajów arabskich i że 42% importowanego do UE gazu pochodziło z Rosji, 24,2% z Norwegii, a 25,9% z krajów arabskich,
- AB. mając na uwadze, że Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej przewiduje wzrost światowego popytu na energię do roku 2030 o co najmniej 60%, a który powodowany będzie także przez tzw. kraje progowe,
- AC. mając na uwadze, że rozwój sytuacji na rynkach energetycznych przyczynia się do realizacji celów z zakresu ochrony klimatu, bowiem rynkowy wzrost cen energii stanowi istotny bodziec dla zrównoważonego wykorzystywania zasobów i tym samym do konsumpcji o niskim poziomie emisji CO₂,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- AD. mając na uwadze, że pokrycie rosnących potrzeb energetycznych wyłącznie paliwami kopalnymi w perspektywie średnio- i długoterminowej jest wykluczone i, że decyzje inwestycyjne podejmowane w następnych latach będą określać strukturę systemu energetycznego i mieszanki energii na najbliższe dziesięciolecie,
- AE. mając na uwadze, że rosnące potrzeby energetyczne mnożą działania uzupełniające, takie jak konieczność szybkiej modernizacji istniejących elektrowni wykorzystujących paliwa kopalne i sieci przesyłowych w celu znacznego wzrostu ogólnej efektywności energetycznej, budowa nowych elektrowni i ciągła intensyfikacja stosowania odnawialnych źródeł energii,
- AF. mając na uwadze, że długoterminowo oszczędność energii jest najbardziej opłacalną i najczystsza formą oszczędzania zasobów, a tym samym ochrony klimatu, oraz mając na uwadze, że zaangażowanie i wytrwałość w zwiększaniu efektywności energetycznej UE doprowadzą do rozwiązań strukturalnych, możliwych do zastosowania na szeroką skalę w całej gospodarce, przyczyniając się w ten sposób do tworzenia ekologicznej gospodarki niskoemisyjnej,
- AG. mając na uwadze, że w odniesieniu do wykorzystywania energii jądrowej – niezależnie od zasobów uranu – nadal istnieje problem bezpiecznego składowania odpadów atomowych oraz rozprzestrzeniania się technologii produkcji na państwa niedemokratyczne,
- AH. mając na uwadze, że projekt międzynarodowego eksperymentalnego reaktora termojądrowego ITER stał się kapitałochłonnym punktem rozwoju syntezy jądrowej jako jednego z możliwych nowych źródeł energii przyszłości oraz mając na uwadze, że jakiegokolwiek wzbogacenia rynku energii można się spodziewać jedynie w bardzo długiej perspektywie,

Biopaliwa

- AI. mając na uwadze, że obecną politykę w zakresie biopaliw należy postrzegać w wymiarze globalnym, który z jednej strony charakteryzuje się coraz większą rywalizacją o tereny produkcyjne, z drugiej zaś rosnącym popytem na energię odnawialną, w szczególności w sektorze transportu,
- AJ. mając na uwadze, że produkcja biomasy dla pozyskiwania energii oraz jako paliwa stwarza wielu krajom rozwijającym się nowe możliwości gospodarcze i uniezależnia je od importu energii, przy założeniu że przedmiotowa produkcja będzie miała charakter zrównoważony i np. nie doprowadzi do powstania monokultur lub nie stanie się konkurencją dla produkcji żywności,
- AK. mając na uwadze, że potencjał redukcji emisji wielu biopaliw pierwszej generacji w porównaniu z paliwami konwencjonalnymi został w oparciu o wszechstronną analizę ich cyklu życia skorygowany w dół, w niektórych przypadkach w znacznym stopniu, i do tej pory nie rozwiązano w zadowalający sposób kwestii trwałości, nieszkodliwości dla środowiska naturalnego oraz możliwości dysponowania powierzchniami uprawnionymi w konkurencji do produkcji żywności,
- AL. mając na uwadze, że zrównoważona polityka w zakresie biopaliw powinna być skierowana zarówno na określenie kryteriów w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw pierwszej generacji, jak również na wspieranie jak najszybszego rozwoju biopaliw drugiej generacji,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- AM. mając na uwadze, że przemysł naftowy zbuduje niezbędną infrastrukturę dla nowych paliw dopiero przy zaistnieniu odpowiedniego popytu na biopaliwa, natomiast po stronie przemysłu samochodowego widzimy postęp technologiczny, pozwalający dzięki czujnikom na określenie każdego stosunku w mieszance benzyny i biopaliwa, przy czym dodatkowe wyposażenie techniczne umożliwia tankowanie biopaliw także do pojazdów starszych typów, a tym samym obniżenie emisji dwutlenku węgla przez flotę pojazdów traktowaną całościowo,
- AN. mając na uwadze, że potencjał biopaliw może być wykorzystany jedynie wtedy, gdy stanowią one element rozwoju zrównoważonych systemów transportowych, w tym opracowania i wykorzystywania samochodów o bardzo niskim zużyciu paliwa,

Efektywność energetyczna

- AO. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie mają jasnej strategii w zakresie efektywności energetycznej,
- AP. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny ulepszać i rozpowszechniać stosowanie certyfikatów efektywności energetycznej oraz powiązać zalecenia z bodźcami finansowymi,
- AQ. mając na uwadze, że zmniejszanie zużycia energii, przy zachowaniu efektywności energetycznej na szczeblu indywidualnym i wspólnotowym, przyczynia się do rozwoju handlu i tworzenia nowych miejsc pracy oraz do zwalczania ubóstwa energetycznego,
- AR. mając na uwadze, że 40% zużycia energii przypada na sektor budynków, a tym samym 33% wszystkich emisji gazów cieplarnianych opada na obszary zabudowane,
- AS. mając na uwadze, że sektor budynków (budynki mieszkalne oraz budynki komercyjne i publiczne), dzięki modernizacji izolacji termicznych i systemów grzewczych lub chłodzących, urządzeń elektrycznych i instalacji wentylacyjnych oraz dzięki instalowaniu osłon przeciwsłonecznych, posiada ogromny, efektywny z punktu widzenia kosztów potencjał redukcji emisji dwutlenku węgla,
- AT. mając na uwadze, że budynki o niskim zużyciu energii wyglądają ciekawie, modnie i są efektywne z punktu widzenia kosztów,
- AU. mając na uwadze, że oddzielenie wzrostu zużycia energii od wzrostu gospodarczego poprzez inwestowanie w efektywność energetyczną we wszystkich sektorach społeczeństwa jest jednym z głównych celów UE,
- AV. mając na uwadze, że tworzenie instrumentów finansowych służących do przydzielania niezbędnych środków budżetowych na poprawę efektywności energetycznej i systematyczne badanie i dostosowywanie do wymogów rynku standardów efektywności dla nowych urządzeń elektrycznych i elektronicznych są równie niezbędne, jak rozszerzenie tych standardów na wielkie agregaty przemysłowe oraz rozważenie wprowadzenia obowiązku wyposażania urządzeń w funkcję wyłączania,

Mobilność i logistyka

- AW. mając na uwadze, że oddzielenie rozwoju ruchu drogowego od ogólnego wzrostu gospodarczego stanowi kluczowy cel polityki transportowo-komunikacyjnej UE, a mimo to wzrost popytu na usługi transportowe jest większy od przyrostu produktu narodowego brutto i tym samym nadal rośnie i tak już wysoki udział emisji z tego źródła w całkowitej emisji gazów cieplarnianych w UE,
- AX. mając na uwadze, że obecnie około jednej trzeciej zużycia energii przez końcowych odbiorców w UE przypada na transport i komunikację i, że sektor ten prawie w całości (do 97%) zależy od paliw naftowych (benzyna i olej napędowy),

Środa, 4 lutego 2009 r.

- AY. mając na uwadze, że emisja gazów cieplarnianych w UE w latach 1990 do 2005 spadłaby o 14% zamiast o 7,9%, gdyby sektor transportu wniósł taki sam wkład w redukcję emisji jak pozostałe sektory gospodarki,
- AZ. mając na uwadze, że 80% ludności Europy zamieszkuje obszary miejskie, na których wytwarzane jest 40% wszystkich emisji związanych z transportem, przy czym przeciążenia ruchu drogowego, które również koncentrują się na terenach zurbanizowanych, kosztują UE około 1% PNB,
- BA. mając na uwadze, że miejska mobilność wiąże się z jednej strony bezpośrednio z indywidualną jakością życia, z drugiej zaś ruch indywidualny w miastach znacząco przyczynia się do emisji gazów cieplarnianych i innych problemów ochrony środowiska naturalnego, jak zanieczyszczenie powietrza i hałas, a tym samym zamiast poprawiać jakość życia obywateli, po części w znacznym stopniu ją obniża poprzez negatywne skutki zdrowotne,
- BB. mając na uwadze, że połowa wszystkich przejazdów obywateli Europy nie przekracza 5 kilometrów,
- BC. mając na uwadze, że w ruchu regionalnym i wahadłowym 60% wszystkich przejazdów samochodowych i 90% przejazdów kolejowych przypada na dystans nieprzekraczający 30 km,
- BD. mając na uwadze, że udział szynowego i wodnego transportu towarowego uległ obniżeniu w okresie 2001 – 2006 (z 18,6% do 17,7% i z 6,5% do 5,6%), zaś wzrósł udział transportu drogowego (z 74,9% do 76,7%),
- BE. mając na uwadze, że przewóz pasażerów i towarów drogą wodną stanowi jeden z najbardziej efektywnych wariantów, a udział towarów przewożonych w UE wodnymi środkami transportu wynosi około 40%,
- BF. mając na uwadze, że według szacunków zużycie energii przez żeglugę śródlądową w przeliczeniu na tonę towaru i kilometr trasy wynosi jedną szóstą zużycia energii przez transport drogowy i połowę zużycia przez transport szynowy,
- BG. mając na uwadze, że takie programy jak Marco Polo i NAIADES zostały w niewystarczającym stopniu wykorzystane przez państwa członkowskie w celu przejścia w zakresie transportu towarów na transport śródlądowy i morski,
- BH. mając na uwadze rozwój transportu oceanicznego oraz trend w kierunku budowy coraz większych kontenerowców i statków pasażerskich, które zużywają więcej oleju ciężkiego, a tym samym bardziej niż dotychczas obciążają środowisko naturalne, przy czym międzynarodowe wysiłki na rzecz ochrony klimatu nie obejmują żeglugi międzynarodowej,
- BI. mając na uwadze, że dokonana w minionym dziesięcioleciu stopniowa liberalizacja i deregulacja sektora lotniczego UE stanowiła z jednej strony istotny warunek dynamicznego rozwoju europejskiego transportu lotniczego, przewozy pasażerskie w ramach UE wzrosły w latach 1995-2004 o 49%, ale z drugiej strony emisja dwutlenku węgla w całym sektorze wzrosła w latach 1990-2005 o 79%,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- BJ. mając na uwadze, że rozwój branży lotniczej, mimo usprawnień technicznych i organizacyjnych, pogłębia negatywne skutki dla środowiska naturalnego, jednakże jak do tej pory dyskusja na temat wiążących norm emisji dla silników lotniczych celem technologicznego usprawnienia zespołów napędowych odbywała się w bardzo ograniczonym zakresie i brak jest badań na temat możliwości realizacji,
- BK. mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie uruchomiły wspólną inicjatywę technologiczną „Czyste niebo”, europejski system zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR), europejski system nawigacji satelitarnej (Galileo) i Globalny Monitoring dla Środowiska i Bezpieczeństwa (GMES) oraz projekty badawcze dotyczące inteligentnych systemów transportu w celu poprawy efektywności energetycznej w dziedzinie transportu,
- BL. mając na uwadze, że w wyniku przelotów lotniczych do atmosfery przedostają się, obok dwutlenku węgla, także tlenki azotu, para wodna, cząstki siarczanów i sadzy, które, według szacunków Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmian Klimatu (IPCC), pogłębiają łączne skutki emisji powodowanych przez ruch lotniczy o współczynnik dwa do czterech, bez uwzględnienia w tych szacunkach dodatkowego efektu, jakim jest tworzenie się chmur pierzastych,
- BM. mając na uwadze, że mieszkańcy i gospodarki regionów najbardziej oddalonych są w najwyższym stopniu zależne od transportu lotniczego w zakresie mobilności i rozwoju,
- BN. mając na uwadze, że należy podkreślić, iż w długoterminowej perspektywie najskuteczniejszym sposobem ograniczenia emisji związanych z transportem jest obniżenie wzrostu w całym sektorze transportu poprzez zwiększanie atrakcyjności środków transportu publicznego jako alternatywy dla samochodów osobowych, zwiększanie transportu kolejowego oraz zapewnianie, by w planowaniu przestrzennym oraz planowaniu infrastruktury uwzględnić bezwzględną potrzebę ograniczenia korzystania z samochodów osobowych,

Turystyka i pomniki kultury

- BO. mając na uwadze, że jak wynika z badań centrum UNESCO ds. Światowego Dziedzictwa Kultury, jedna dziesiąta wszystkich pomników światowej kultury i obszarów krajobrazowych jest zagrożona skutkami zmian klimatu,
- BP. mając na uwadze, że według Światowej Organizacji Turystyki (UNWTO) Europa jest najważniejszym regionem turystycznym świata i na nią przypało 55% wszystkich przyjazdów turystycznych w roku 2006,
- BQ. mając na uwadze, że zmiana klimatu może spowodować zmianę kierunków podróży turystycznych, a zmiany te mogłyby oznaczać znaczące straty ekonomiczne dla dotkniętych nimi regionów urlopowych,

Emisje przemysłowe

- BR. mając na uwadze, że system handlu emisjami UE (ETS) stanowi jedyny w swoim rodzaju instrument osiągnięcia redukcji emisji przy zachowaniu możliwie najwyższej efektywności i pełni wzorcową funkcję dla porównywalnych systemów, przy czym należałoby zapewnić ich kompatybilność,
- BS. mając na uwadze, że sektory przemysłowe mają kluczowe znaczenie dla realizacji celu polegającego na ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych, określonego przez Radę Europejską, oraz mając na uwadze, że należy zachęcać te sektory, by w dalszym ciągu ograniczały emisje przemysłowych gazów cieplarnianych, nie rezygnując przy tym z konkurencyjności,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- BT. mając na uwadze, że należy sprawić, by zasadnicza idea mechanizmu czystego rozwoju (CDM) oraz mechanizmu wspólnych wdrożeń (JI) - rozpowszechnienie nowoczesnych i efektywnych technologii - była w rzeczywistości realizowana; mając na uwadze, że CDM/JI powinny ograniczać się do projektów wysokiej jakości, prowadzących do dalszego udokumentowanego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych,

Rolnictwo i hodowla zwierząt

- BU. mając na uwadze, że zmiany w praktyce prowadzenia gospodarstw rolnych, ustawodawstwo UE w zakresie ochrony środowiska naturalnego jak również najnowsze reformy strukturalne Wspólnej Polityki Rolnej dążą w kierunku zrównoważonego rozwoju i w efekcie - poprzez lepsze wykorzystanie posiadanych zasobów – pośrednio prowadzą do redukcji szkodliwych emisji,
- BV. mając na uwadze, że rolnictwo jest źródłem emisji gazów cieplarnianych, jednak przyczynia się również do ograniczenia emisji tych gazów oraz ponosi bezpośrednie konsekwencje zmian klimatycznych, skutkujących wieloma zmianami gospodarczymi i społecznymi w różnych regionach Europy,
- BW. mając na uwadze, że wielkopowierzchniowa uprawa roślin paszowych dla zwierząt przyczynia się do zwiększenia całkowitego poziomu emisji gazów cieplarnianych w rolnictwie,
- BX. mając na uwadze, że – podobnie jak systemów motywacyjnych - nie określono celów w zakresie ochrony klimatu uwzględniających specyfikę rolnictwa – jak na przykład wiążące założenia redukcji emisji metanu i tlenu azotu, aby wykorzystać już istniejący potencjał redukcji szkodliwych emisji,
- BY. mając na uwadze, że hodowla bydła w warunkach naturalnych w istotnej mierze przyczynia się do ochrony środowiska naturalnego dzięki dbałości o krajobraz i utrzymywaniu areałów łąkowych przy nieznacznym zużyciu energii i niewielkim poziomie emisji,
- BZ. mając na uwadze, że należy dostosować wielkości stad zwierząt do dostępnych powierzchni hodowlanych oraz, że trwałość kulturywacji obszarów łąkowych może przyczynić się do zapobiegania erozji gleby na pastwiskach,

Lasy

- CA. mając na uwadze, że lasy mają nieocenioną wartość dla biosfery i pełnią wiele funkcji w globalnym ekosystemie, a także mając na uwadze, że wartość gospodarcza przypisywana obecnie lasom nie uwzględnia ich ekosystemu ani wartości socjalnej i społecznej,
- CB. mając na uwadze, że lasy przyczyniają się do ograniczania skutków zmian klimatycznych w trzech różnych wymiarach: w odniesieniu do zasobów węgla poprzez zrównoważone użytkowanie i ochronę lasów, w odniesieniu do obniżania emisji CO₂ poprzez zalesianie oraz jako substytut dla paliw kopalnych i produktów kopalnych w postaci surowca odnawialnego,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- CC. mając na uwadze, że ponad 30% lądu na kuli ziemskiej pokryte jest lasami, które zamieszkuje więcej niż dwie trzecie wszystkich żyjących na ziemi gatunków i, że lasy przejmują około 30% rocznej emisji gazów cieplarnianych,
- CD. mając na uwadze, że z jednej strony lasy odgrywają istotną rolę w zahamowaniu zmian klimatu, z drugiej zaś strony co najmniej jedna trzecia lasów na świecie odczuwa negatywne skutki tych zmian,
- CE. mając na uwadze, że największy problem, jakim jest wyniszczanie lasów, tkwi w wiążących się z tym czynnikach społeczno-ekonomicznych, jak bieda i niski stopień rozwoju, słabość instytucji politycznych i brak państwa prawa, niesprawiedliwe stosunki własnościowe i korupcja, które mogą prowadzić między innymi do nielegalnego wyrębu i wycinania lasów,
- CF. mając na uwadze, że wyniszczanie lasów powodowane wylesianiem, sprzeczną z zasadami trwałego rozwoju wycinką drzew lub pożarami powstałymi między innymi na skutek fali upałów przyczynia się znacznie do emisji CO₂,
- CG. mając na uwadze, że nie wprowadzono wystarczającej liczby strategii i programów dotyczących zalesiania obszarów, na których wycięto lasy,
- CH. mając na uwadze, że plantacje leśne tworzone w UE nie odzwierciedlają naturalnej różnorodności lasów w Europie,

Ochrona gleby

- CI. mając na uwadze, że europejskie gleby bardziej niż kiedykolwiek narażone są na nieodwracalne szkody, których rozmiary dodatkowo rosną w wyniku zmian klimatycznych,
- CJ. mając na uwadze, że topnienie wiecznej zmarzliny zmienia stan gleb na północnej półkuli, a dodatkowo uwalnia do atmosfery znaczne ilości metanu,

Zagospodarowanie wód

- CK. mając na uwadze, że dostępność zasobów wodnych, zaopatrzenie w wodę, w tym w wodę pitną, zużycie wody i oczyszczanie ścieków ściśle wiążą się z ekonomicznymi i społecznymi warunkami ramowymi,
- CL. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne będą dodatkowo pogłębiać istniejące w Europie regionalne nierówności w posiadanych zasobach wodnych oraz prowadzić do częstszego występowania powodzi i suszy,

Rybolówstwo

- CM. mając na uwadze, że ryby i owoce morza stanowią ważne źródło pożywienia, oceany stanowią największy globalny magazyn węgla i służą jako źródło biomasy i surowców,
- CN. mając na uwadze, że żywnościowe zasoby mórz są obecnie nadmiernie eksploatowane,

Środa, 4 lutego 2009 r.

Zarządzanie odpadami i zasobami

- CO. mając na uwadze, że hierarchia odpadów jest kluczową zasadą, którą należy kierować się w ograniczaniu skutków zmian klimatycznych w sektorze odpadów,
- CP. mając na uwadze, że należy przyznać, iż prawodawstwo UE w zakresie zagospodarowywania odpadów wraz z innowacjami w dziedzinie utylizacji odpadów oraz coraz większe wykorzystywanie produktów poddanych recyklingowi już wywierają pozytywny wpływ na środowisko naturalne i przyczyniają się do redukcji emisji netto gazów cieplarnianych w sektorze odpadów, mimo że nie wykorzystuje się jeszcze wszelkich możliwości w tym zakresie,
- CQ. mając na uwadze, że mimo wszelkich czynionych wysiłków niestety nadal rośnie ilość odpadów,

Działania dostosowawcze

- CR. mając na uwadze, że wszelkiego rodzaju działania dostosowawcze stanowią zabezpieczenie na przyszłość, mające na celu złagodzenie skutków szkód powstałych na gruncie dawnych emisji gazów cieplarnianych i wiążącego się z tym ocieplenia,
- CS. mając na uwadze, że czysta analiza kosztów-korzyści jest niewystarczająca dla opracowania działań dostosowawczych, które gwarantowałyby niezbędny poziom minimalnej ochrony wszystkich grup ludności; mając na uwadze, że w odniesieniu do przedmiotowych działań należy pilnie zbadać skutki zmian klimatycznych na szczeblu lokalnym,
- CT. mając na uwadze, że wykorzystanie zasobów naturalnych według Milenijnej oceny ekosystemów (Millennium Ecosystem Assessment) zagraża już dwóm trzecim wszystkich ekosystemów, zaostroża możliwość na zmiany klimatyczne i tym samym dodatkowo zwiększa presję na jak najszybsze przygotowanie działań przystosowawczych,
- CU. mając na uwadze, że we wspólnym raporcie Europejskiej Agencji Środowiska (EEA), Wspólnego Centrum Badawczego (WCB) i Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) zatytułowanym „Skutki zmieniającego się klimatu w Europie” zwrócono uwagę na fakt, że narażenie na zmiany klimatyczne różni się w znacznym stopniu w zależności od regionów i sektorów w Europie i dotyka w większym stopniu obszary górskie, strefy przybrzeżne, obszar śródziemnomorski i Arktykę, oraz mając na uwadze, że w raporcie podkreślono, że zwiększenie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na świecie i proaktywne działania dostosowawcze są potrzebne na szczeblu europejskim i krajowym w celu ograniczania skutków zmian klimatycznych,

Zdrowie

- CV. mając na uwadze, że niektóre zdrowotne skutki zmian klimatu, o których na przykład informuje WHO, można powstrzymać drogą przygotowania i wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej poprzez odpowiednie działania prewencyjne, zwracając szczególną uwagę na rozprzestrzenianie się chorób tropikalnych, a także poprzez publiczne kampanie informacyjne skierowane przede wszystkim do grup najbardziej narażonych, takich jak kobiety w ciąży, noworodki, dzieci i osoby starsze,
- CW. mając na uwadze, że europejski plan działania na rzecz środowiska i zdrowia na lata 2004-2010 zdecydowanie nie jest odpowiednim środkiem do wyjaśnienia środowiskowych przyczyn problemów zdrowotnych, w szczególności związanych ze zmianami klimatycznymi,

Środa, 4 lutego 2009 r.

Wzrost gospodarczy i zatrudnienie

- CX. mając na uwadze, że uzgodnione podczas szczytu Rady Europejskiej z marca 2007 r. cele polityki klimatycznej są osiągalne zarówno od strony technologicznej jak i ekonomicznej i otwierają przed tysiącami europejskich przedsiębiorstw jedyne w swoim rodzaju możliwości,
- CY. mając na uwadze, że wiele przedsiębiorstw w jeszcze niewystarczającym stopniu uświadamia sobie zasięg możliwości i ryzyka wiążących się ze zmianami klimatu,
- CZ. mając na uwadze, że zaangażowane działanie na rzecz ochrony klimatu idzie w parze z trwałym rozwojem gospodarczym i dobrobytem, mając na uwadze, że może ono stanowić skuteczną inwestycję o istotnej funkcji przeciwdziałania recesji i należy je postrzegać jako wyzwanie odnoszące się do wprowadzenia szeroko zakrojonych zmian strukturalnych, których ostatecznym celem powinno być stworzenie prawdziwie ekologicznej gospodarki,
- DA. mając na uwadze, że przegrupowanie miejsc pracy nastąpi raczej wewnątrz określonych branż niż między różnymi branżami,

Wspieranie technologii przyszłości

- DB. mając na uwadze, iż handel emisjami stanowi istotny element europejskiego programu ochrony klimatu, mającego na celu obniżenie poziomu emisji gazów cieplarnianych drogą wzrostu efektywności, mając na uwadze, że sam handel emisjami nie wystarczy jednak do znalezienia wyjścia z węglowej „ślepej uliczki” i wywołania powszechnej rewolucji w dziedzinie niskoemisyjnych technologii węglowych,
- DC. mając na uwadze, że dążenie do ograniczania skutków zmian klimatycznych wymaga odpowiednich finansowych mechanizmów sterowania, umożliwiającego opracowanie i stosowanie czystych i efektywnych pod względem energetycznym technologii,
- DD. mając na uwadze, że zrównoważone budownictwo mieszkaniowe prezentuje ogromny potencjał dla tworzenia nowych miejsc pracy,
- DE. mając na uwadze, że wzrost efektywności sam w sobie nie spowoduje rewolucji technologicznej, będzie to bowiem wymagało wprowadzenia zintegrowanej strategii na szczeblu UE, krajowym i lokalnym, mającej na celu promowanie badań i rozwoju w zakresie nowych i zaawansowanych technologii i procesów, oraz zwiększenie na nie popytu,
- DF. mając na uwadze, że technologie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla CCS znajdują już w niewielkim zakresie zastosowanie w różnych dziedzinach – na przykład w wydobywaniu ropy naftowej i gazu ziemnego – ale jako technologie wielkoprzemysłowe przydatne dla celów ochrony klimatu znajdują się we wczesnym stadium rozwoju,
- DG. mając na uwadze, że koszty i ryzyko przewyższają jak dotychczas korzyści gospodarcze i mimo stosowania najnowszych technologii spada stopień sprawności ekonomicznej elektrowni stosujących CCS,
- DH. mając na uwadze, że technologia (CCS) jako technologia pomostowa w kierunku dekarbonizacji systemu energetycznego oznacza wkład w rozwiązanie problemu obniżenia emisji dwutlenku węgla we wszystkich elektrowniach i mogłaby pełnić uzupełniającą rolę przy rozbudowie systemów energii odnawialnych, ale jest jednak technologią „end-of-pipe”,

Środa, 4 lutego 2009 r.

Inteligentne systemy komputerowe i technologie informacyjno-komunikacyjne

- DI. mając na uwadze, że sektor technologii komunikacyjnych oraz informacyjnych (ICT) powoduje obecnie 2% światowej emisji dwutlenku węgla, ale branża ta może nie tylko potencjalnie obniżyć własną emisję, lecz przede wszystkim rozwinąć innowacyjne i efektywne energetycznie zastosowania dla całej gospodarki narodowej,

Finansowanie i zagadnienia budżetowe

- DJ. mając na uwadze, że aktualny budżet UE jest niewystarczający dla osiągnięcia celów ochrony klimatu, ponieważ polityczny priorytet walki ze zmianami klimatycznymi nie otrzymał jeszcze odpowiednich środków,
- DK. mając na uwadze, że w przyszłych ramach finansowych należy przydzielić środki na walkę ze zmianami klimatycznymi i stworzenie europejskiej polityki dostosowawczej, aby w następnym okresie budżetowym po 2013 r. „budżet klimatyczny” mógł dysponować wystarczającymi środkami,
- DL. mając na uwadze, że zwalczanie zmian klimatycznych należy uwzględnić we wszystkich politykach UE; mając w związku z tym na uwadze, że UE nie może dłużej jedynie rozdzielać istniejących zasobów, lecz powinna wspierać zapewnianie nowych środków przeznaczonych na finansowanie międzysektorowego charakteru walki ze zmianami klimatycznymi,

Edukacja, kształcenie, raportowanie, oznaczanie i budowa świadomości

- DM. mając na uwadze, że działania gospodarcze i społeczne na rzecz walki ze zmianami klimatu pociągają za sobą przemiany kulturowe, które zmieniają stare nawyki i styl życia, ale nie jest możliwe osiągnięcie rzeczywiście zrównoważonej konsumpcji i zużycia surowców przez wszystkie grupy społeczeństwa bez zmiany sposobu myślenia i zachowań, więc trzeba tu zaproponować nowe wzorce,
- DN. mając na uwadze, że zmiany klimatu spowodują lawinę modernizacji technologicznych, których ekonomiczne możliwości będzie można wykorzystać jedynie pod warunkiem wystarczającej ilości wykwalifikowanej siły roboczej na rynku pracy,
- DO. mając na uwadze, że wyniki specjalnej ankiety Eurobarometru nr 300 jednoznacznie pokazują, że znacząca większość ankietowanych w Europie postrzega zmiany klimatu jako problem bardzo poważny, jednak wielu z nich uskarża się na brak informacji i ogranicza własne inicjatywy stawienia czoła problemowi do raczej prostych działań, jak segregacja odpadów lub ograniczanie zużycia energii i wody, co nie wymaga istotnych zmian w codziennych zachowaniach,
- DP. mając na uwadze, że posiadamy potrzebne informacje, aby zastanowić się na własnych nawykami przemieszczania się, chociażby nad korzystaniem z własnego samochodu a przemieszczaniem się alternatywnym (piechotą, rowerem, środkami komunikacji publicznej),
- DQ. mając na uwadze, że unijne wymogi i przepisy dotyczące ochrony klimatu pomagają lokalnym i komunalnym decydom w podnoszeniu jakości życia w wielu miastach Unii Europejskiej, a lokalne inicjatywy na obszarach metropolii znacząco przyczyniają się do zmniejszenia emisji dwutlenku węgla w UE,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- DR. mając jednak na uwadze, że przedsiębiorstwa jako całość poprzez modele prowadzenia działalności i procesy produkcji tworzą wzorce zrównowżenia i efektywności zasobów i mogą wykorzystać swoich pracowników jako multiplikator zachowań proklimatycznych,
- DS. mając na uwadze, że ogólnie brak jest informacji dla konsumentów na temat skutków zmian klimatu dla produkcji rolnej, ale ukierunkowane akcje informacyjne mogą istotnie wpłynąć na zachowania kupujących, dzięki czemu możliwe będzie osiągnięcie celów polityki zdrowotnej,
- DT. mając na uwadze, że problemu zmian klimatycznych nie można rozwiązać bez ogromnego zaangażowania lokalnej ludności na całym świecie oraz że właśnie dlatego jednym z kluczowym zadań będzie udostępnienie im, na wszelkie możliwe sposoby, informacji, których potrzebują, by pomagać w rozwiązywaniu problemów i chronić się przed trudnościami związanymi z dostosowaniem się do sytuacji, które niewątpliwie się pojawią,

2050 – Przyszłość zaczyna się dziś

- DU. mając na uwadze, że popyt ludności świata na zasoby już dziś o jedną czwartą przewyższa zdolności regeneracyjne Ziemi, co pozbawia przyszłe generacje podstaw bytu,
- DV. mając na uwadze, że obecne decyzje polityczne wyznaczają podstawy przyszłych sposobów produkcji i zachowań konsumenckich, wymagają dalekowzroczności i politycznego przywództwa, ale bez wkładu ze strony gospodarki, nauki, mediów, zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego nie będzie możliwy zrównoważony sposób życia,
- DW. mając na uwadze, że zmiana klimatu jest globalnym problemem środowiska naturalnego, którego przyczyny mają charakter strukturalny,

Polityczne idee przewodnie

1. przypomina wspomnianą wyżej rezolucję z dnia 21 maja 2008 r., a w szczególności fakt, że wszelkie wysiłki na rzecz redukcji emisji powinny zmierzać w kierunku osiągnięcia poziomu znacznie poniżej celu ograniczenia wzrostu temperatury na świecie o mniej niż 2°C, jako że ocieplenie na takim poziomie miałoby już poważny wpływ na społeczeństwo i indywidualny styl życia, a także pociągnęłoby za sobą istotne zmiany w ekosystemach i zasobach wodnych; jest głęboko zaniepokojony faktem, że zgodnie z licznymi najnowszymi raportami naukowymi zmiany klimatu są bardziej gwałtowne, a także mają bardziej poważne negatywne skutki, niż uważano wcześniej; dlatego też wzywa Komisję, aby uważnie monitorowała i analizowała najnowsze odkrycia naukowe pod kątem oceny, w szczególności, czy wyznaczony przez UE poziom 2°C nadal będzie wystarczający, aby osiągnąć cel, jakim jest uniknięcie niebezpiecznych zmian klimatu;
2. podkreśla pilność – w związku z podejściem horyzontalnym – włączenia globalnego ocieplenia i wynikających z niego zmian klimatycznych jako nowych warunków ramowych we wszystkie obszary i pola polityczne oraz uwzględnienia przyczyn i skutków globalnego ocieplenia i zmian klimatycznych w każdej odnośnej dziedzinie prawodawstwa UE;

Środa, 4 lutego 2009 r.

3. przypomina zwłaszcza o pilnych założeniach celowych w walce ze zmianami klimatu i podkreśla potrzebę, zgodnie z zaleceniami zawartymi w czwartym sprawozdaniu oceniającym IPPC (AR4) i włączonymi do planu działań przyjętego na Bali, jasnego wyznaczenia UE i innym krajom uprzemysłowionym jako grupie celu średnioterminowego w zakresie redukcji gazów cieplarnianych o 25% do 40% do 2020 r., a także celu długoterminowego, jakim jest obniżenie emisji o przynajmniej 80% do roku 2050 w porównaniu do roku 1999, nadal koncentrując się na ograniczaniu wzrostu średnich temperatur w skali globalnej do 2°C w porównaniu z poziomem przedindustrialnym i osiągając w ten sposób 50% prawdopodobieństwo wypełnienia tego celu;

4. podkreśla, że wpływ danego narodu na zmiany klimatyczne nie ogranicza się do jego emisji fizycznych; zachęca UE do podjęcia działań wewnętrznych, a w kontekście negocjacji międzynarodowych do opracowania zasad rachunkowości, które będą obejmować również całkowity wpływ konsumpcji, w tym wpływ lotnictwa międzynarodowego;

5. wzywa Komisję do zbadania ilości emisji przyszłych europejskich inicjatyw politycznych, aby zapewnić osiągnięcie ustanowionych na szczelbu europejskim celów związanych ze zmianami klimatycznymi, jednocześnie gwarantując wysoki poziom ochrony środowiska naturalnego i zdrowia publicznego;

6. podkreśla zaproponowane ponownie przez Parlament Europejski działania polityczne i współpracę na rzecz ochrony klimatu na płaszczyźnie międzynarodowej (w tym regionalne porozumienia wielostronne) oraz na szczelbu UE i jej państw członkowskich;

7. z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie w UE pakietu środków legislacyjnych (tzw. „pakietu klimatyczno-energetycznego”) wymagającego jednostronnej redukcji o 20% emisji gazów cieplarnianych w UE oraz wprowadzenia procedury wzmożonych działań na rzecz 30% redukcji zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi w ramach przyszłej umowy międzynarodowej i zwiększenia do 20% udziału energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym UE do 2020 r., a także wzywa państwa członkowskie UE do sprawnego i niezwłocznego wdrożenia tych środków legislacyjnych; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania „pakietu klimatyczno-energetycznego”;

8. uważa, że niektóre zasady uzgodnione w pakiecie klimatycznym są również przydatne do celów międzynarodowego porozumienia, w szczególności obowiązująca krzywa liniowa w odniesieniu do zobowiązań krajów uprzemysłowionych, zróżnicowanie na podstawie emisji sprawdzonych w 2005 r. oraz system zgodności z rocznym współczynnikiem redukcji;

9. czuje się zobowiązany wobec wiodącej roli Unii Europejskiej w międzynarodowych rokowaniach w ramach UNFCCC na szczelbu COP i MOP, ale także na innych forach międzynarodowych, takich jak WTO, Bank Światowy oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy, ponadto wskazuje na pilną konieczność realizacji celów protokołu z Kioto dla UE i jej państw członkowskich, aby wiarygodnie pełnić tę rolę;

10. podziela pogląd, iż rozwój, stosowanie i eksport nowoczesnych technologii ochrony środowiska naturalnego równocześnie przyczyniają się do realizacji strategii lizbońskiej i celów protokołu z Kioto dla UE oraz innych zadań ochrony klimatu, a także zaznacza, że w celu osiągnięcia ambitnych celów z zakresu ochrony środowiska naturalnego i rozwoju gospodarczego strategia lizbońska i pakiet energetyczno-klimatyczny powinny zostać w pełni zintegrowane;

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poparcia apelu ONZ o „nowy zielony układ”; w obliczu kryzysu finansowego wzywa do tego, aby inwestycje zorientowanych na zwiększenie wzrostu gospodarczego dokonywać w sposób sprzyjający trwałemu rozwojowi, zwłaszcza poprzez promowanie zielonych technologii, które zarazem zwiększą przyszłą konkurencyjność Europy i zapewnią miejsca pracy;

Środa, 4 lutego 2009 r.

12. podkreśla w tym kontekście, że zahamowanie zmian klimatu będzie prowadzić do zmian społecznych, które umożliwią tworzenie nowych miejsc pracy i branż, pomogą w zwalczaniu ubóstwa energetycznego, uzależnienia od importu paliw kopalnych oraz przyniosą obywatelom korzyści społeczne; podkreśla, że współpraca na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i lokalnym będzie miała podstawowe znaczenie, jeżeli to założenie ma zostać osiągnięte;
13. jest ponadto przekonany, że zmiany klimatu mogą zostać skutecznie zahamowane jedynie wtedy, gdy obywatele zostaną w pełni zaangażowani w ten proces oraz będą chronieni w okresie przejścia do gospodarki neutralnej pod względem emisji; w związku z tym podkreśla fakt, że strategie ograniczające skutki i służące dostosowaniu pozwolą przesuwać się Unii Europejskiej w kierunku nowego modelu zrównoważonego rozwoju, który powinien wspierać jej społeczny charakter w celu osiągnięcia porozumienia społecznego;
14. podkreśla konieczność osiągnięcia w pierwszym rządzie drastycznego wzrostu efektywności we wszystkich obszarach codziennego życia i równoległego wstąpienia na drogę zrównoważonego modelu produkcji i konsumpcji przy świadomej ochronie zasobów z oparciem na odnawialnych źródłach energii;
15. podkreśla w związku z tym konieczność zbadania i w razie potrzeby dostosowania budżetu Unii Europejskiej oraz istniejących i przyszłych instrumentów finansowych pod kątem ich zgodności z celami europejskiej polityki ochrony klimatu;
16. podkreśla, że dopiero praktyczne wdrożenie nowych technologii poprzez ich wprowadzenie na rynek zapewni skuteczność polityki badań naukowych i rozwoju;
17. wzywa do przeprowadzenia badań dotyczących potencjalnych tendencji w zakresie migracji spowodowanej zmianami klimatycznymi oraz powstałej w ich wyniku presji na usługi lokalne, w celu uzyskania informacji służących procesom długoterminowego planowania oraz zarządzanie ryzykiem;
18. podkreśla, że prawie połowa populacji na świecie ma mniej niż 25 lat i że podejmowane teraz decyzje w odniesieniu do polityki klimatycznej będą miały daleko idące konsekwencje dla najliczniejszego pokolenia młodych osób w historii człowieka;

Wymiar międzynarodowy: okres po roku 2012, polityka zagraniczna i handel międzynarodowy

19. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą na 14. konferencji stron (COP 14) i na forum COP/MOP 4 w Poznaniu o przejściu od dyskusji do prawdziwych negocjacji z myślą o porozumieniu dotyczącym okresu po 2012 r. i przyjęciu w związku z tym programu prac na 2009 r.; z zadowoleniem przyjmuje też mandat upoważniający przewodniczących do zaproponowania dokumentu negocjacyjnego, który zostałby przeanalizowany podczas sesji negocjacyjnej w czerwcu 2009 r.;
20. wzywa Komisję i kolejnych przewodniczących Rady do przejęcia wiodącej roli w międzynarodowych rokowaniach mających na celu osiągnięcie porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 i doprowadzenia do jego zawarcia do końca roku 2009, aby zostało wystarczająco dużo czasu na ratyfikację przyszłego porozumienia klimatycznego i aby uniknąć luki pomiędzy poszczególnymi okresami zobowiązań;

Środa, 4 lutego 2009 r.

21. podkreśla, że nowa umowa w sprawie ochrony klimatu pod auspicjami Narodów Zjednoczonych powinna opierać się na zasadzie „wspólna, chociaż zróżnicowana odpowiedzialność”, przy czym uprzemysłowiona część świata przejmuje inicjatywę w ograniczaniu własnych emisji, podczas gdy kraje rozwijające się również zobowiązują się zgodnie z planem działania przyjętym na Bali do podjęcia na szczeblu krajowym odpowiednich działań łagodzących skutki w kontekście zrównoważonego rozwoju, otrzymując ze strony krajów uprzemysłowionych wymierne, podlegające zgłoszeniu i weryfikacji wsparcie i pomoc w zakresie technologii, finansowania i budowania potencjału;

22. zachęca te uprzemysłowione strony Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), które jeszcze tego nie uczyniły, do zaproponowania własnych zobowiązań w zakresie redukcji emisji, co przyczyni się do ogólnościatowych działań na rzecz realizacji celu konwencji; z zadowoleniem odnotowuje zobowiązanie krajów rozwijających się do uczestniczenia w procesie UNFCCC, a także niezależne zobowiązania i strategie przyjęte przez szereg z nich;

23. wzywa nową administrację amerykańską do spełnienia pokładanych w niej oczekiwań i w związku z tym – poprzez przyjęcie krajowych aktów prawnych – do przyczynienia się do redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz promowania czystych technologii, a dzięki aktywnemu udziałowi w międzynarodowych negocjacjach – do nakreślenia ambitnych ram w zakresie zmian klimatu na okres po 2012 r.;

24. podkreśla, że porozumienie dotyczące okresu po roku 2012 powinno zostać dostosowane do innych celów międzynarodowej agendy politycznej ONZ i UE, takich jak zachowanie różnorodności ekologicznej, Milenijne Cele Rozwoju (MCR) albo zagadnienia bezpieczeństwa, aby tym samym umożliwić wykorzystanie synergii politycznej;

25. odnotowuje przyjęcie przez Komisję jej komunikatu zatytułowanego „W kierunku ogólnego porozumienia kopenhaskiego w sprawie zmian klimatu” (COM(2009)0039) dotyczącego stanowiska UE w ramach przygotowań do konferencji klimatycznej ONZ w Kopenhadze (COP 15);

26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do określenia polityki zagranicznej w zakresie zmian klimatycznych oraz do wielokrotnego zwracania uwagi na cele UE w zakresie ochrony klimatu podczas misji dyplomatycznych UE i państw członkowskich; ze swojej strony zobowiązuje się wielokrotnie poruszać kwestię celów UE w zakresie zmian klimatycznych oraz bronić tych celów w swoich kontaktach w parlamentarzystami z innych państw;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintegrowania z programami pomocowymi wymogów redukcji emisji i działań dostosowawczych do skutków zmian klimatu, względnie wskazania na taką konieczność w procesach decyzyjnych międzynarodowych agencji rozwoju, włączając przy tym poprzez związki partnerskie również sektor prywatny, instytucje publiczne oraz organizacje pozarządowe zainteresowanych krajów lub regionów; podkreśla, że należy uruchomić dodatkowe środki, aby pomóc krajom rozwijającym się sprostać wyzwaniu związanemu ze zmianami klimatu oraz że inicjatywy pojawiające się w tym kontekście muszą mieć formalny związek z procesem Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz z osiąganiem milenijnych celów rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje stworzenie przez UE światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatu (Global Climate Change Alliance – GCCA) w celu wsparcia dostosowywania się do zmian klimatu w biednych krajach rozwijających się, które najbardziej odczuwają zmiany klimatu, oraz przypomina w związku z tym swoją rezolucję z dnia 21 października 2008 r.;

28. podkreśla, że przesadne korzystanie z wdrażanego wspólnie mechanizmu czystego rozwoju (CDM/JI) osłabia wiarygodność Unii Europejskiej podczas międzynarodowych negocjacji w ramach ONZ, a tym samym jej przewodnią rolę w walce ze zmianami klimatycznymi; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia odpowiedzialnej postawy i do ograniczenia zakresu korzystania z mechanizmu CDM/JI, a także do ostatecznego wprowadzenia ograniczeń emisji w swoich własnych krajach;

Środa, 4 lutego 2009 r.

29. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą podczas COP 14 i COP/MOP 4 o uzyskaniu pełnej operacyjności funduszu adaptacyjnego, co pomoże na finansowanie zeń projektów począwszy od 2009 r., i uważa to za bardzo ważny pierwszy krok w rozpraszaniu obaw krajów rozwijających się dotyczących finansowania w tych krajach środków na rzecz zapobiegania zmianom klimatu; z zadowoleniem przyjmuje również decyzję o podniesieniu wysokości inwestycji w transfer technologii przy wykorzystaniu Poznańskiego strategicznego programu transferu technologii;

30. z zadowoleniem przyjmuje postępy – jakkolwiek ograniczone – w rozwiązywaniu kwestii dodatkowości oraz geograficznego rozkładu mechanizmu czystego rozwoju (CDM) i zachęca państwa członkowskie UE – zgodnie z decyzjami podjętymi w Poznaniu – do zakupu kredytów raczej w ramach projektów w krajach goszczących poniżej dziesięciu zarejestrowanych projektów CDM, zwłaszcza w krajach najslabiej rozwiniętych, małych rozwijających się państwach wyspiarskich i w Afryce, oraz do ponoszenia kosztów walidacji tych projektów;

31. przypomina w tym kontekście o zasadzie komplementarności, o której mowa w art. 6, 12 i 17 protokołu z Kioto oraz w porozumieniach z Marrakeszu, zgodnie z którą strony mają wypełnić większość przyjętych zobowiązań do redukcji emisji gazów cieplarnianych u siebie w kraju zanim skorzystają z zewnętrznych elastycznych mechanizmów, takich jak CDM oraz mechanizm wspólnych wdrożeń (JI);

32. popiera zalecenia sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Komisji w sprawie „zmian klimatu i bezpieczeństwa międzynarodowego” i podkreśla konieczność stworzenia odpowiedniej wielostronnej prewencyjnej dyplomacji UE zajmującej się zagadnieniami zmian klimatycznych, celem silniejszego włączenia w kształtowanie stosunków międzynarodowych aspektów polityki klimatycznej w połączeniu z innymi czynnikami, takimi jak przyrost demograficzny i migracja uwarunkowana klimatem, urbanizacja, popyt na energię i wzrost jej cen, jak również deficyt wody i żywności;

33. wzywa UE i państwa członkowskie w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa i europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) do zapobiegania, monitorowania i podjęcia działań w celu ograniczenia skutków zmian klimatycznych i wywoływanych tymi zmianami katastrof naturalnych dla obrony cywilnej i bezpieczeństwa ludzi, jak również możliwych konfliktów wywołanych zmianami w dostępności wody i ładu, spowodowanymi zmianami klimatycznymi;

34. wzywa UE i państwa członkowskie do wzmocnienia istniejących związków partnerskich w zakresie ochrony klimatu z docelowymi krajami rozwijającymi się oraz do ustanawiania nowych więzów partnerskich tam, gdzie one obecnie nie istnieją, zapewniając znacznie zwiększone wsparcie finansowe na rzecz rozwoju i transferu technologii, ochrony własności intelektualnej oraz budowania potencjału instytucjonalnego;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nadania najwyższego priorytetu efektywności energetycznej i odnawialnym źródłom energii w kontekście współpracy na rzecz rozwoju;

36. wzywa Komisję do prowadzenia, w ramach rund rokowań WTO i procesu dotyczącego okresu po roku 2012, strategii rokowań zharmonizowanej z polityką handlową i polityką ochrony środowiska naturalnego, aby wiarygodnie przedstawić partnerom rokowań europejskie cele ochrony klimatu oraz opracowane instrumenty i rozproszyć obawy przed wprowadzeniem barier handlowych lub innej dyskryminacji w stosunkach handlowych z krajami trzecimi, które nie wyznaczyły celów ochrony klimatu oraz, aby urzeczywistnić zasadę wzajemności w sensie globalnej ochrony klimatu;

Środa, 4 lutego 2009 r.

37. wzywa Komisję, prezydencje Rady oraz państwa członkowskie do przejścia w procesie rokowań w sprawie porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 roli wiodącej, aby zagwarantować powodzenie rozmów w sprawie ochrony klimatu, mających na celu osiągnięcie celu w zakresie 2°C;

Energia

38. podkreśla, że Europie potrzebna jest perspektywiczna wspólna polityka energetyczna oparta na zasadach solidarności między państwami członkowskimi, zarówno na terytorium UE, jak i w stosunkach zewnętrznych, w celu zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego przy założeniu zrównoważonego rozwoju, efektywności wykorzystywania zasobów i neutralności klimatycznej w celu zapobiegania ewentualnym przerwom w dostawie energii oraz przy uwzględnieniu zagadnień zmian klimatycznych i konkurencyjności;

39. wzywa UE do stworzenia europejskiej wspólnoty energii odnawialnej w celu wspierania dalszych projektów badawczych i pilotażowych w tym obszarze oraz rozwoju sieci, aby umożliwić optymalną integrację źródeł energii odnawialnej;

40. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewnienia:

— rozwoju europejskiej infrastruktury przesyłu energii i inwestycji w tym zakresie (w tym w tzw. supersieć), koniecznych do zagwarantowania UE różnorodności źródeł energii;

— stałych badań naukowych i opracowania projektów pilotażowych związanych z technologią ICT, zdecentralizowaną produkcją i innymi nowymi osiągnięciami technologicznymi;

41. wzywa UE i państwa członkowskie do przygotowania fazy przejściowej w odniesieniu do koszyka energetycznego, sterowanej politycznie i ekonomicznie prowadzonej, w czasie której, przy pomocy aktywnego wsparcia ze strony władz publicznych w państwach członkowskich i na szczeblu europejskim oraz przy największym możliwym stopniu współpracy z innymi krajami i organizacjami międzynarodowymi, dokona się stopniowe zredukowanie i uzupełnienie, a w późniejszym okresie zastąpienie paliw kopalnych przez odnawialne źródła energii;

42. wzywa państwa członkowskie do wspierania poczucia osobistej odpowiedzialności wśród regionów i obywateli oraz do zachęcania do większego wykorzystania dostępnych lokalnie źródeł energii odnawialnej przy pomocy bodźców o charakterze prawnym i podatkowym;

43. wzywa państwa członkowskie do zachęcania dostawców energii elektrycznej drogą systemów odpisów amortyzacyjnych i przy pomocy bodźców podatkowych do wprowadzania niezbędnych modernizacji elektrowni opalanych surowcami kopalnymi, aby tym sposobem osiągnąć znaczący wzrost efektywności w konwencjonalnej produkcji prądu;

44. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania dostępu do sieci dla energii, gazu i elektryczności wytwarzanej w sposób zdecentralizowany, zniesienia ograniczeń w dostępie do rynku dla innowacyjnych dostawców energii elektrycznej w sektorze odnawialnych źródeł energii oraz popierania rozbudowy lokalnej skojarzonej gospodarki ciepłno-elektrycznej oraz trójgeneracji i kierowania się średnioterminowymi założeniami celowymi;

45. proponuje utworzenie związków partnerskich z krajami trzecimi basenu Morza Śródziemnego w zakresie produkcji energii słonecznej jako istotnego elementu europejskiej polityki zagranicznej w kwestiach energetycznych, których celem w fazie początkowej jest wytwarzanie energii słonecznej i jej przesyłanie do Unii Europejskiej za pośrednictwem przewodów wysokiego napięcia, a w drugiej fazie mogą one stanowić fundament wytwarzania wodoru i elektryczności, a tym samym drogę w kierunku gospodarki opartej na energii odnawialnej;

Środa, 4 lutego 2009 r.

46. wzywa UE, państwa członkowskie i kręgi gospodarcze do:
- inwestowania w infrastrukturę, sieci i przewody do produkcji, transportu i magazynowania energii elektrycznej wytwarzanej z energii odnawialnych i wodoru;
 - zaoferowania krajom trzecim w ramach partnerstwa energetycznego programów budowy niezbędnych instytucji, infrastruktury oraz programów szkoleniowych dla miejscowych ekspertów, a także dostępu do sieci na potrzeby własne;
47. wzywa państwa członkowskie do dalszego zwiększania, odpowiednio do lokalnych lub regionalnych możliwości, udziału energii wiatrowej, która dzięki intensywnej promocji już stała się utrwaloną formą pozyskiwania energii, jak również udziału energii wodnej i geotermicznej w mieszance energetycznej oraz do dalszego wykorzystywania potencjału rozwojowego, również przy pomocy europejskich inicjatyw badawczych i koordynacji sieci energetycznych;
48. podkreśla ogromny potencjał tkwiący w stosowaniu zrównoważonej biomasy dla wytwarzania energii, celem obniżenia emisji gazów cieplarnianych i oczekuje wdrożenia europejskiej strategii stosowania zrównoważonej biomasy do produkcji energii elektrycznej i gazu oraz dla celów grzewczych i chłodniczych;
49. wzywa Komisję do przedłożenia wszechstronnej analizy wszystkich emisji produkowanych przez cały cykl życia indywidualnych źródeł bioenergii w celu określenia, jaką rolę w przyszłości może odegrać biomasa z pozostałości i upraw dedykowanych jako dostawca energii; uważa, że przy tej okazji należy, nie przesądzając z góry o wyniku, zbadać zalety i wady możliwości poprawy wartości opałowej biomasy, wynikającej z nowych rodzajów upraw lub zastosowania biotechnologii;
50. uznaje skojarzone ciepło i energię za skuteczną, oszczędną i rozsądną pod względem środowiskowym opcję;
51. uznaje istnienie różnego podejścia państw członkowskich w zakresie energii jądrowej i dlatego nalega, by Komisja zwróciła szczególną uwagę na odpady radioaktywne i pełen proces ich odzyskiwania w celu poprawy bezpieczeństwa;
52. za pierwszy krok w kierunku komercyjnego wykorzystania energii jądrowej uważa zbadanie technologicznej wykonalności syntezy jądrowej w międzynarodowym eksperymentalnym reaktorze termojądrowym ITER i podkreśla, że osiągnięcie tego celu zależy w znacznej mierze od zagwarantowania długofalowego finansowania takich badań naukowych;
53. wzywa państwa członkowskie i UE do pogłębienia rozwoju technologii CCS dla elektrowni opalanych węglem i gazem poprzez przyznawanie zachęt projektom demonstracyjnym i zachęcanie do badań;

Biopaliwa

54. stwierdza, że niektóre rodzaje produkcji biopaliw mogą wywierać wpływ na ceny żywności, utratę różnorodności biologicznej i wylesianie, zauważa jednocześnie, że biopaliwa muszą być produkowane w sposób odpowiedzialny, a ich proces produkcyjny musi być możliwy do sprawdzenia i zrównoważony;

Środa, 4 lutego 2009 r.

55. uważa za nieodzowne włączenie krajów rozwijających się w długofalową strategię rozwoju i produkcji biopaliw, aby zbadać możliwości planowania ekonomicznego i efektywności gospodarczej, zapewnić dostępność i produkcję żywności, odpowiedzieć na pytania o równowagę ekologiczną, dołączając ocenę wszystkich właściwych skutków pośrednich, i wreszcie umożliwić rozwój społeczny i trwałą poprawę dochodów, a także aby zagwarantować, że kraje rozwijające się otrzymają niezbędne szkolenie, które umożliwi im spełnienie kryteriów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju;

56. wzywa Komisję i państwa członkowskie do intensyfikacji badań i rozwoju zaawansowanych biopaliw, przeznaczenia na ten cel potrzebnych środków finansowych i powiązania ich ze stałymi celami rozwoju;

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystywania doświadczenia zdobytego dzięki opracowywaniu kryteriów z zakresu zrównoważonego rozwoju w UE do aktywnego wspierania opracowywania światowych norm dotyczących biopaliw;

Efektywność energetyczna

58. wzywa Komisję do zaproponowania wiążącego celu, jakim jest 20% wzrost efektywności energetycznej do 2020 r. i do dołączenia do tego wniosku konkretnych tymczasowych celów obniżania emisji;

59. wzywa do rozpoczęcia szerokiej kampanii reklamowej, prowadzonej na szczeblach lokalnych, wzywającej do zwiększenia miejscowej efektywności energetycznej, w ramach której właścicielom domów i mieszkań zaproponuje się termografie wraz z bilansami zużycia energii, ale również przedłoży się propozycje sfinansowania możliwych przedsięwzięć modernizacyjnych na bazie mikrokredytów;

60. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia aktywnych działań w celu zwiększenia świadomości w zakresie znaczenia technologii informacyjnych i komunikacyjnych w odniesieniu do zwiększenia efektywności energetycznej, zrównoważonego rozwoju i jakości życia obywateli UE;

61. zachęca do wywoływania, drogą organizowania targów, dni informacyjnych i seminariów, synergii pomiędzy właścicielami nieruchomości, jednostkami świadczącymi usługi finansowe, rzemiosłem i innymi podmiotami w sektorze nieruchomości;

62. domaga się jasnej europejskiej koordynacji w zakresie rozbudowy skojarzonej gospodarki energetycznej i trójgeneracji oraz ich zintegrowania z obiektami przemysłowymi celem stworzenia lokalnych i regionalnych punktów zaczepienia dla działań na rzecz ochrony klimatu przy jednoczesnym wzroście efektywności zużycia energii;

63. wzywa Radę ds. Gospodarczych i Finansowych do wprowadzenia obniżonej stawki podatku VAT na energooszczędne towary i usługi; w szczególności proponuje państwom członkowskim stworzenie bodźców dla modernizacji drogą obniżenia stawek podatku VAT od przedsięwzięć modernizacyjnych i użytego przy nich sprzętu, powiązania wysokości podatków od gruntu i nieruchomości z charakterystyką energetyczną budynków lub też pełnego wdrożenia i wspierania świadectw charakterystyki energetycznej;

Środa, 4 lutego 2009 r.

64. proponuje, jako zachętę dla modernizacji wynajmowanych lub dzierżawionych nieruchomości, obniżenie stawek podatkowych od dochodów z wynajmu lub dzierżawy odpowiednio do inwestycji w systemy urządzeń grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii i systemy wykorzystujące odnawialną energię elektryczną, a także do zwiększonej wydajności;

65. zauważa, biorąc pod uwagę długi okres istnienia budynków i nadrzędne znaczenie zagwarantowania budowania nowych budynków zgodnie z najwyższymi normami z zakresu wydajności energetycznej, że istniejące budynki są dostosowywane do współczesnych norm oraz że minimalne poziomy energii ze źródeł odnawialnych są stosowane we wszystkich nowych lub remontowanych budynkach wymagających urządzeń grzewczych i chłodniczych;

66. proponuje, by państwa członkowskie ulepszały i rozpowszechniały stosowanie certyfikatów efektywności energetycznej oraz wiązały zalecenia z bodźcami finansowymi;

67. wzywa do określenia minimalnych unijnych norm z zakresu efektywności energetycznej nowych i remontowanych budynków; wzywa odpowiedzialne władze terytorialne i stowarzyszenia zawodowe w państwach członkowskich do wprowadzenia, jako motyw przewodni dla architektów i inżynierów budowlanych, kryteriów efektywności energetycznej, wytycznych i przepisów krajowych lub decyzji administracyjnych dotyczących nowych budowli, wraz z przepisami prawa budowlanego w odniesieniu do stopnia efektywności energetycznej nowych obiektów i poważnych prac remontowych oraz do zagwarantowania w tym kontekście zdrowego i czystego powietrza wewnątrz pomieszczeń;

68. podkreśla konieczność zawarcia minimalnych kryteriów efektywności energetycznej w kompleksowej polityce zamówień publicznych na budynki i usługi publiczne na szczeblach krajowym, regionalnym i lokalnym jako sposób propagowania innowacji w nowych technologiach i zapewnienia ich dostępności na rynku;

69. wnosi o upublicznianie dostępnych wyników badań nad emisjami dwutlenku węgla i nad potencjałem instytucji europejskich w zakresie redukcji energii, a także o łatwe udostępnianie ich użytkownikom na odnośnych stronach internetowych tych instytucji;

70. wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia aktywnego wsparcia dla badań i rozwoju technologicznego, odnoszącego się do technologii oświetleniowych i inteligentnych urządzeń oświetleniowych, aby wprowadzanie bardziej efektywnych pod względem energetycznym wewnętrznych i zewnętrznych systemów oświetleniowych w przestrzeniach publicznych – z naciskiem na stosowanie wysoko wydajnych diod elektroluminescencyjnych (LED) – mogło być promowane w sposób bardziej stanowczy;

71. zauważa, że remontowanie i zwiększenie efektywności energetycznej w blokach mieszkalnych, zwłaszcza w tych krajach, gdzie tego typu budynki stanowią największą część rynku mieszkaniowego, jest najłatwiejszym sposobem oszczędzania energii i ograniczenia emisji CO₂; wzywa Komisję do skorygowania i zwiększenia obecnie obowiązującego limitu funduszy strukturalnych na poziomie 2%, mającego zastosowanie do dotacji na remontowanie bloków mieszkalnych;

72. zauważa, że długoterminowy cel w sektorze budowlanym w Europie powinien obejmować osiągnięcie zerowego zużycia energii netto w nowych budynkach mieszkalnych do 2015 r., a w nowych budynkach komercyjnych i publicznych do 2020 r., a także stwierdza, że w dłuższej perspektywie cel ten powinien zostać rozszerzony i objąć budynki remontowane;

Środa, 4 lutego 2009 r.

73. wzywa Komisję do dostosowywania wymogów efektywności energetycznej do zmian rynkowych dla wszelkiego rodzaju urządzeń elektrycznych i elektronicznych co najmniej co pięć lat zgodnie z zasadą „top runner”, aktualizowania programów cechowania lub klas efektywności urządzeń, a tym samym udzielania konsumentom prawdziwych informacji;

74. wzywa Komisję do wyznaczenia rygorystycznych celów UE oraz do ustanowienia zintegrowanych strategii przemysłowych, aby zagwarantować dostęp do rynku i rozwój efektywnych energetycznie technologii, w tym rozwój wspólnych celów technologicznych (takich jak tzw. budynki pasywne), większe wykorzystanie zintegrowanych strategii politycznych, takich jak rynki wiodące i ekologiczne zamówienia publiczne, oraz przepisy wspierające w odniesieniu do projektu produktu i norm minimalnych;

75. wzywa Komisję do konsekwentnego wprowadzania zakazu dla urządzeń z wysokim poziomem strat wynikających ze stosowania trybu czuwania w ramach kolejnego kroku wdrażania dyrektywy w sprawie ekoprojektów ⁽¹⁾, do rozważenia wprowadzenia obowiązku wyposażania urządzeń w funkcję wyłączania oraz do wprowadzenia obowiązku instalowania automatycznych wyłączników i trybu oszczędności energii w urządzeniach posiadających silniki dużej mocy oraz w sprzęcie i maszynach przemysłowych;

76. zaleca szybkie i dokładne wdrożenie wymogów z 2006 r. odnoszących się do instalacji inteligentnych liczników w celu zwiększenia świadomości konsumentów w zakresie wykorzystania energii elektrycznej oraz umożliwienia dostawcom energii elektrycznej bardziej efektywnego zarządzania zapotrzebowaniem;

Mobilność i logistyka

77. stwierdza, że europejski model ekonomiczno-społeczny bazuje na zapewnieniu mobilności i dyspozycyjności ludzi, towarów i dóbr przy uznaniu pierwszeństwa efektywności czasowej zamiast na gwarantowaniu efektywności zasobów, natomiast na przyszłość potrzebna jest kombinacja obu tych czynników;

78. wzywa Europejski Bank Inwestycyjny i jego jednostkę zależną ds. kapitału podwyższonego ryzyka, Europejski Fundusz Inwestycyjny, do znacznego rozszerzenia ich wsparcia dla efektywności energetycznej i rozwoju energii odnawialnej;

79. przypomina zainteresowanym podmiotom, że również sektor transportu zobowiązany jest do włączenia się w realizację celów klimatycznych UE, jakimi są obniżenie emisji dwutlenku węgla do 2020 r. co najmniej o 20%, a w przypadku międzynarodowego porozumienia – przynajmniej o 30%, w porównaniu z rokiem 1990 oraz wzrost efektywności energetycznej w tym samym okresie o 20%;

80. oczekuje wszechstronnego włączenia wzajemnie powiązanych działań w zrównoważoną politykę transportową, obejmującą dalszy rozwój technologii pojazdów (eko-innowacje), zwiększone stosowanie alternatywnych źródeł energii dla transportu, stworzenie sieci dystrybucyjnych dla czystych paliw, wzmoczone stosowanie alternatywnych form napędu, inteligentne zarządzanie ruchem, zmiany w sposobie jazdy i użytkowaniu samochodów osobowych, ulepszoną logistykę, tzw. „zielone korytarze” i centra informacji o ruchu (Traffic Information Centre, TIC) dla transportu, opodatkowanie emisji dwutlenku węgla oraz modernizację transportu publicznego w celu osiągnięcia zerowych emisji bez ignorowania zwiększonej konieczności utrzymania mobilności; podkreśla, że wszystkie te elementy mogą być wspierane poprzez jasne preferencje obowiązujące w zakresie zamówień publicznych;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29).

Środa, 4 lutego 2009 r.

81. jest zdania, że szczególny priorytet należy nadać stosowaniu zasady „zanieczyszczający płaci”; wzywa do pełnego zaangażowania wszystkich środków transportu w internalizację ich kosztów zewnętrznych; zauważa, że osiągnięcie tego celu będzie wymagać odpowiedniego otoczenia gospodarczego i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do poddania przeglądowi odnośnych podatków i cef;

82. z zadowoleniem przyjmuje dokonaną przez Komisję inwentaryzację emisji sektora transportu (Greening Transport Inventory), wyliczającą zarówno istniejące jak i dopiero potrzebne działania ustawodawcze w zakresie zrównoważonego rozwoju tego sektora;

83. podkreśla znaczenie projektów infrastrukturalnych dla sektora transportu; podkreśla znaczenie projektów infrastrukturalnych dla sektora transportu, oczekuje jednak uwzględnienia możliwych przyszłych skutków klimatycznych w planach, wzornictwie i konstrukcji;

84. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania potencjału systemów nawigacji satelitarnej w celu zwiększenia efektywności energetycznej w obszarze transportu poprzez ulepszenie zarządzania i organizacji płynności ruchu, udostępniając informacje w czasie rzeczywistym, dotyczące przepływu towarów i osób oraz zoptymalizowany wybór tras i środków transportu;

85. wyraża ubolewanie, że w wielu miejscach wcale albo zbyt późno albo jedynie fragmentarycznie przystąpiono do realizacji tak ważnego wyzwania, jakim jest planowanie urbanistyczne pod kątem efektywności ruchu i potrzeb środowiska naturalnego z uwzględnieniem stref dla ruchu pieszego, ścieżek rowerowych i elastycznych połączeń z publicznym transportem osobowym;

86. wzywa państwa członkowskie i władze lokalne do:

- zaproponowania elastycznych i spójnych alternatyw wobec użytkowania samochodów osobowych i do rozszerzenia oferty przemieszczania się, choćby w formie silniejszego powiązania istniejących sieci połączeń centrum z dzielnicami peryferyjnymi i nadania w miejskich centrach pierwszeństwa publicznym środkom transportu, zwłaszcza transportu podmiejskiego poprzez odpowiednie uregulowania w ruchu ulicznym,
- istotnego rozszerzenia i ulepszenia ogólnego poziomu usług poprzez promowanie przechodzenia na bardziej przyjazne dla środowiska naturalnego środki transportu drogą regulacji cenowych i za pomocą innych bodźców oraz znacznych inwestycji w niezbędną infrastrukturę, co uatrakcyjni transport publiczny,

natomiast w okresie pośrednim wzywa do lepszej integracji transportu prywatnego/indywidualnego ze zintegrowaną logistyką pasażerską/towarową i systemami transportu publicznego/zbiorowego i jest przekonany, że inwestycje w infrastrukturę kolejową muszą iść w parze z lepszymi usługami kolejowymi;

87. podkreśla znaczenie inteligentnych systemów transportu w znaczeniu współmodalności i ich włączenia w politykę transportu Wspólnoty, państw członkowskich, politykę regionalną i lokalną, ponieważ prowadzą one do podwyższenia bezpieczeństwa i zmniejszenia szkodliwości sektora transportu dla środowiska naturalnego; 64a. wzywa do opracowania i wykorzystywania inteligentnych systemów transportowych w celu zarządzania ruchem i zmniejszenia zagęszczenia ruchu;

88. wzywa UE i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z przemysłem w celu stworzenia niezbędnych warunków rynkowych, aby inteligentne systemy transportu – zwłaszcza w odniesieniu do logistyki i zarządzania bezpieczeństwem (ERTMS, RIS, eCall) - stały się elementem zarządzania ruchem;

Środa, 4 lutego 2009 r.

89. wzywa państwa członkowskie do wspierania współmodalności poprzez wprowadzenie uniwersalnych tablic rejestracyjnych zgodnych z obowiązującą praktyką, uatrakcyjniając obywatelom wykorzystywanie transportu kolejowego w przypadku długich podróży oraz energooszczędnych samochodów osobowych do użytku lokalnego w miejscu rozpoczęcia podróży i w miejscu przeznaczenia;

90. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o wyznaczeniu – w związku z niedawno przyjętymi przepisami wyznaczającymi docelowy poziom emisji CO₂ z samochodów – długoterminowego celu w zakresie emisji w wysokości 95 g CO₂/km do 2020 r.;

91. podkreśla potencjał transportu szynowego jako bardziej efektywnego środka transportu o niskiej emisji CO₂ zarówno w ruchu towarowym na dużych odległościach, jak i w ruchu regionalnym i wahałowym na trasach krótkich i średnich, a także zwraca się o to, by takie priorytety miały swoje odzwierciedlenie w kryteriach dotyczących wsparcia z funduszy regionalnych i spójności;

92. z zadowoleniem przyjmuje budowę i rozbudowę transeuropejskich sieci transportowych (TENT-T) na terytorium UE, a także w krajach sąsiadujących i oczekuje od państw członkowskich możliwie szybkiego zakończenia najważniejszych przedsięwzięć, zwłaszcza tych, które są najbardziej przyjazne dla klimatu, posiadających najwyższy priorytet dla logistyki przewozów towarowych i zrównoważonej europejskiej polityki transportu;

93. podkreśla istotną rolę śródlądowych szlaków wodnych w odniesieniu do transportu towarów; kładzie nacisk na przyjazny dla środowiska naturalnego charakter tego sektora i na fakt, że ma on wiele niewykorzystanej zdolności transportowej;

94. wyraża ubolewanie, że mimo możliwości, leżącej w interesie sektora transportowego jako całości, dotyczącej zmiany środka transportu znacznej części ładunków na transport kolejowy i na transport śródlądowymi drogami wodnymi, w ostatnim dziesięcioleciu stwierdzono spadek inwestycji w rozbudowę połączeń szynowych;

95. popiera Komisję w zamiarze wyznaczenia wraz z państwami członkowskimi specjalnych „autostrad morskich” i pokłada ogromne nadzieje w zdolności planowanej europejskiej przestrzeni transportu morskiego bez barier w odniesieniu do wspierania transportu morskiego w Europie i zwiększenia jego efektywności;

96. popiera propozycje Komisji odnośnie do pobierania opłat portowych i postojowych w powiązaniu z ilością spalin wydalanych przez statki i zagwarantowania dostaw prądu dla statków stojących w portach z łądu zamiast z generatorów okrętowych;

97. jest zdania, że stocznie i konstruktorzy statków powinni intensywnie przystąpić do opracowania nowych technologii na rzecz wzrostu efektywności, jak stosowanie napędów latawcowych, tzw. system pustek powietrznych (Air Cavity System, ACS), wykorzystanie ciepła odpadowego do wytwarzania energii elektrycznej, bardziej efektywne silniki, lepsze wyprofilowanie kadłuba i sterów, dokładniejsze prognozy pogodowe dla dostosowania kursu statku lub też możliwość oszczędzenia paliwa dzięki nowym powłokom kadłuba;

98. wzywa Międzynarodową Organizację Morską do wyznaczenia wewnętrznego celu redukcji emisji dla sektora żeglugi i ustanowienia minimalnych standardów dla stosowania tych nowoczesnych technologii przy budowie nowych statków;

Środa, 4 lutego 2009 r.

99. jest zdania, iż niezbędne są zintegrowane kroki w sektorze lotnictwa, które zobowiążą światowy przemysł lotniczy, linie lotnicze i zarządy lotnisk do wspólnego działania na rzecz jak najszybszej realizacji celu redukcji emisji najpóźniej do dnia 1 stycznia 2013 r.; jest zdania, że zintegrowane podejście powinno obejmować badania i technologię, usprawnienia operacyjne i globalny systemu handlu uprawnieniami do emisji, który powinien być oparty na unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji w ruchu lotniczym;

100. wzywa stanowczo UE i państwa członkowskie, żeby do czasu uruchomienia systemu handlu emisjami w sektorze lotnictwa możliwie najefektywniej wdrożyły i rozszerzyły zarówno wspólną europejską przestrzeń powietrzną jak i projekt SESAR (Single European Sky Air Traffic Management Research), nadały priorytetowe znaczenie budowie funkcjonalnych i elastycznych bloków przestrzeni oraz elastycznemu wykorzystywaniu przestrzeni powietrznej jako całości, aby możliwe było natychmiastowe uruchomienie posiadającego potencjału redukcji emisji i obniżenie zużycia paliwa przez samoloty o 12%;

101. wzywa UE i jej państwa członkowskie do udzielenia pełnego koniecznego wsparcia działaniom badawczo-rozwojowym w odniesieniu do opracowania przełomowych technologii transportowych przyjaznych dla środowiska naturalnego, takich jak wodór, energia elektryczna, ogniwa paliwowe, hybrydy czy zaawansowane biopaliwa stosowane do napędu oraz materiały alternatywne, nowe technologie i rozwiązania informatyczne, które mogą zmniejszyć ciężar i podnieść wydajność pojazdów;

102. wzywa producentów systemów napędowych i silników dla sektora transportu do nieustannej poprawy efektywności produkowanych maszyn zgodnie z normami Euro 6, ale i ponad to, do wyznaczenia wewnętrzsektorowych celów intensywnego wzrostu efektywności i zbadania możliwości zastosowania paliw alternatywnych, aby tą drogą przyczynić się do bardziej zrównoważonego rozwoju branży;

103. wzywa producentów samochodów osobowych do zmiany samochodów w swojej ofercie na modele mniejsze, lżejsze i bardziej wydajne w celu umożliwienia utrzymania mobilności poszczególnych osób przy ograniczeniach związanych ze zmianami klimatycznymi i ograniczonymi zasobami ropy naftowej;

104. zachęca również przemysł zbrojeniowy do zajęcia się zwiększeniem efektywności produkowanych silników i systemów napędowych i zbadania możliwości stosowania paliw alternatywnych;

105. wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie do przyjęcia ram prawnych wspierających technologie oparte na wodorze w oparciu o odnawialne źródła energii, aby zagwarantować szybki wzrost produkcji pojazdów na wodór; jest zdania, że ramy te powinny odnosić się do kwestii zwiększającego się wsparcia z budżetu UE dla zastosowań końcowych wodoru, udzielania przez państwa członkowskie wsparcia dla zastosowań technologii opartych na wodorze w postaci środków finansowych, takich jak zachęty podatkowe, oraz tworzenia rynków we wczesnym stadium penetracji poprzez zamówienia na pojazdy z zerowym poziomem emisji w ramach usług rządowych;

106. wzywa Komisję do sporządzenia do roku 2010 sprawozdania na temat ciągle istniejących ograniczeń w odniesieniu do kabożażu i innych czynników, powodujących puste przebiegi i straty efektywności na rynku wewnętrznym UE; jest przekonany, że efektywna i skuteczna logistyka transportu towarowego, wykorzystywana jako integralna część systemu transportowego UE, jest kluczem do zrównoważonej mobilności w Europie, do efektywności gospodarczej i konkurencyjności, do optymalnego wykorzystania zasobów energetycznych, do tworzenia nowych miejsc pracy, do ochrony środowiska naturalnego i do zwalczania zmian klimatycznych;

Środa, 4 lutego 2009 r.

Turystyka i pomniki kultury

107. wyraża obawę, iż ekstremalne zjawiska atmosferyczne i długofalowe zmiany klimatyczne zagrażają pomnikom kultury i obszarom krajobrazowym Europy, a także wzywa państwa członkowskie do sporządzenia skoordynowanego na szczeblu europejskim, jednolitego katalogu europejskich pomników kultury zagrożonych zmianami klimatycznymi;

108. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony do podjęcia szerokich działań dostosowawczych i prewencyjnych na sezonowych, uwarunkowanych klimatycznie, a pozbawionych rzeczywistych ofert alternatywnych terenach turystycznych, jak zabezpieczenie dostaw wody, ochrona lasów i buszów przed pożarami, działania zapobiegające topnieniu lodowców, poprawa ochrony wybrzeży, aby móc wykorzystać znaczenie turystyki, zbudować niezbędną infrastrukturę tworzącą miejsca pracy i dającą dochody oraz przeciwdziałać znacznym stratom ekonomicznym powstającym wzdłuż całego łańcucha tworzenia wartości;

109. uważa dalszą ekspansję turystyki w niektórych regionach za ekonomicznie sensowną i uzasadnioną ekologicznie jedynie wtedy, gdy plany przyszłego rozwoju danego terenu uwzględnią przewidywalne skutki zmian klimatycznych, jak np. pogłębienie niedoboru wody, śniegu lub zniknięcie lodowców;

110. wzywa branżę turystyczną, wraz z władzami lokalnymi i stowarzyszeniami ekonomicznymi, do przygotowania zintegrowanych strategii osiągnięcia redukcji emisji i lepszej efektywności energetycznej w tym sektorze – przede wszystkim w zakresie transportu i bazy noclegowej – oraz planowania środków mających na celu promowanie ekoturystyki, w tym rozwijanie turystyki społecznej, turystyki sportowej czy turystyki kulturowej oraz modelowych ośrodków turystycznych szanujących i chroniących środowisko naturalne;

Emisje międzynarodowe

111. wzywa do włączenia audytów w zakresie zmian klimatycznych przeprowadzanych w miejscu pracy do firmowych standardów w zakresie sprawozdawczości w celu zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do monitorowania strategii ekologicznych i ograniczeń emisji;

112. zobowiązuje wszystkie podmioty komercyjne i niekomercyjne do publicznego corocznego przedstawiania informacji dotyczących ilości wyemitowanych gazów cieplarnianych, środków podjętych w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, działań podjętych w celu ponownego przeszkolenia pracowników (w przypadku zamknięcia spowodowanego potwierdzonym przeniesieniem emisji) oraz dochodu osiągniętego poprzez operacje prowadzone w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji; zwraca się do Komisji o monitorowanie tych działań i o przedstawianie Parlamentowi sprawozdań w sprawie postępu osiągniętego przez sektory przemysłowe w zakresie ograniczania emisji;

Rolnictwo i hodowla zwierząt

113. wzywa Komisję do dokładnego i otwartego zbadania włączenia rolnictwa w przyszłą zintegrowaną europejską politykę ochrony klimatu oraz wypracowania celów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w tym metanu i podtlenku azotu, w tym sektorze z pełnym uwzględnieniem wszystkich dotychczas istniejących możliwości;

114. wskazuje, że optymalne zagospodarowanie ziemi zwiększa zawartość próchnicy w glebie, a powierzchnie uprawne dzięki lepszemu zarządzaniu i unikaniu pozostawiania ugorów bez zasiewu mogą przyczynić się do wyraźnie wyższego wiązania cząsteczek węgla;

115. wyraża pogląd, że optymalizacja przechowywania i rozsiewania nawozów mineralnych może istotnie przyczynić się do redukcji emisji tlenu azotu; w związku z tym wzywa do dalszego upowszechniania nawożenia z użyciem masy organicznej zamiast nawozów mineralnych;

Środa, 4 lutego 2009 r.

116. zachęca do sporządzenia analiz ekonomicznej efektywności określonych regionalnych zwyczajów prowadzenia upraw w zmienionych warunkach klimatycznych celem wskazania możliwości dostosowania i ułatwienia wprowadzania zmian w zagospodarowaniu ziemi i uprawy odpowiednich kultur roślinnych;

117. stoi na stanowisku, że praktyka rolnicza musi uwzględniać zmiany klimatu, i wzywa do finansowania badań i rozwoju w zakresie nowych i bardziej przyjaznych dla środowiska metod upraw i zarządzania gospodarstwami rolnymi; wzywa również do prowadzenia badań naukowych w dziedzinie nowych technologii, biotechnologii w nasiennictwie, uprawy roślin, zielonej techniki genetycznej oraz ochrony roślin i zachęca do prowadzenia polityki ochrony klimatu w rolnictwie, obejmującej seminaria, programy edukacyjne i programy pilotażowe dla rolników oraz przekazywanie im nowej wiedzy o możliwościach gospodarowania gruntami i wodą;

118. uznaje, że uprawa zbóż i soi na paszę dla zwierząt przyczynia się w znacznym stopniu do emisji gazów cieplarnianych; przypomina raport sporządzony przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Żywności i Rolnictwa w listopadzie 2006 r., zatytułowany „Livestock's Long Shadow”, w którym oszacowano, że sektor chowu i przetwórstwa zwierząt powoduje 18% całkowitej emisji gazów cieplarnianych na świecie;

119. oczekuje zbadania i w razie potrzeby skorygowania pasz przy produkcji mleka i mięsa w celu zmniejszenia ilości wytwarzanego metanu przez florę żwaczą przeżuwaczy; domaga się, aby wszelkie środki dotyczące żywienia i hodowli w sektorze chowu zwierząt były przedmiotem oceny wpływu na zdrowie i dobrobyt zwierząt oraz aby nie wprowadzano takich środków, jeżeli mają one negatywny wpływ na dane zwierzęta;

120. uznaje budowę urządzeń opalanych biogazem do produkcji energii drogą przerobu obornika za sensowny wkład, tak z punktu widzenia ekonomii jak i ekologii, w obniżenie emisji metanu w hodowli zwierząt;

Lasy

121. uważa, że przyszła europejska polityka klimatyczna musi mieć na celu zarówno zachowanie tropikalnych lasów deszczowych i dotychczas jeszcze istniejących lasów borealnych, jak i pielęgnację i ponowne zalesianie europejskich obszarów leśnych; wskazuje, że istotną rolę mogą odegrać ochronne pierścienie leśne okalające rozległe obszary miejskie i centra przemysłowe;

122. uważa, że dla rzeczywistej redukcji emisji osiągniętej dzięki ochronie lasów należy poprzez UNFCCC przygotować trwałe schemat kompensat w gospodarce leśnej i oczekuje stworzenia jasnego ekonomicznego bodźca dla zachowania puszczy i wielkich powierzchni leśnych drogą zrównoważonej eksploatacji, przy czym wartość użytkową należy przede wszystkim mierzyć według pozyskanych „ekosług” i funkcji społecznych razem wziętych;

123. wzywa do wysłania, w ramach globalnego rynku CO₂, ekonomicznych zachęt do zachowania lasów - poprzez określenie ilości węgla zgromadzonej w ciągu każdego roku w ściśle chronionym lesie - przede wszystkim do tych krajów, które jeszcze posiadają wielkie naturalne obszary leśne; proponuje zbadać, czy koncentrowanie się wyłącznie na tropikalnych lasach deszczowych jest uzasadnione;

124. wzywa UE do budowy, przy współpracy z międzynarodową wspólnotą, satelitarnych i antenowych systemów monitorowania i niezbędnej infrastruktury celem trwałego zachowania zwłaszcza tropikalnych lasów deszczowych; zachęca do utworzenia pod auspicjami Banku Światowego globalnego funduszu na rzecz budowy systemów monitorowania;

Środa, 4 lutego 2009 r.

125. uważa, że powodzenie globalnych systemów monitorowania ochrony lasów można zagwarantować jedynie wówczas, gdy równoległe zostaną stworzone i trwale utrzymywane niezbędne warunki instytucjonalne i jednostki administracyjno-techniczne zatrudniające wykwalifikowany personel;

126. wskazuje w związku z tym na konieczność wczesnego wykrywania, przy pomocy programów monitoringu, plag szkodników w lasach europejskich oraz naukowego modelowania ryzyka w odniesieniu do obszarów leśnych podatnych na fale upałów, pożary i susze, aby umożliwić podejmowanie odpowiednich środków zaradczych w celu ochrony lasów;

127. wyraża pogląd, że inwentaryzacje lasów w państwach członkowskich stanowią ważne źródło informacji, umożliwiające analizę łącznego stanu lasów europejskich i ich znaczenia dla obniżenia poziomu dwutlenku węgla; wzywa Komisję nie tylko do przyspieszenia opracowania i oceny zebranych przez państwa członkowskie danych, ale również do wykorzystania najlepszych praktyk istniejących w państwach członkowskich;

128. zauważa, że drewno, uwzględniając cechy całego cyklu jego życia, może w zasadzie być bardziej ekologicznym rozwiązaniem w budownictwie niż stal i beton, ponieważ wychwytuje dwutlenek węgla, do jego produkcji wymagane jest o wiele mniej energii niż w przypadku materiałów alternatywnych, a jego produkty uboczne mogą być wykorzystane do wytworzenia energii odnawialnej; zdaje sobie jednak sprawę, że wymaga to pozyskiwania drewna w sposób zrównoważony, co dziś rzadko ma miejsce; dlatego też wzywa UE do szybkiego przyjęcia prawa w celu minimalizacji ryzyka dostępu nielegalnie i w niezrównoważony sposób pozyskanego drewna do rynku UE;

129. podkreśla szeroki zakres możliwości wykorzystania lasów liczne, płynące z nich korzyści; wzywa UE do określenia kryteriów zrównoważonego wykorzystania biomasy;

130. podkreśla, że w UE powinna zostać wdrożona zrównoważona gospodarka leśna, wykorzystująca bardzo szerokie cele społeczne, gospodarcze i środowiskowe; zauważa, że celem długoterminowym zrównoważonej gospodarki leśnej jest zwiększenie zasobów węgla w lasach; zauważa ponadto, że młode, rozwijające się i dobrze zarządzane lasy są dobrymi biotopami obniżającymi zawartość dwutlenku węgla i w związku z tym jest zdania, że w miejscach, gdzie dokonuje się wycinki drzew, należy sadzić nowe drzewa, zastępujące te wycinane; jest zdania, że jednocześnie należy chronić starsze lasy, ponieważ odgrywają one ogromną rolę w zakresie utrzymywania bioróżnorodności;

Ochrona gleby

131. zaleca rozszerzenie prac naukowych i nadzorowania stanu gleb, co powinno umożliwić przeciwdziałanie erozji, utracie gruntów rolnych i bioróżnorodności;

132. wzywa Radę do przyjęcia wspólnego stanowiska uwzględniającego stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla ochrony gleby oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE⁽¹⁾ (dyrektywa ramowa w sprawie ochrony gleby) w celu wprowadzenia prawdziwie wspólnotowego instrumentu zwalczania skutków wylesiania, erozji i pustynnienia;

133. wzywa państwa członkowskie do wypracowania polityki ochrony gleb drogą właściwych metod uprawy roli, które odpowiednio uwzględnią znaczenie substancji organicznych dla żyzności gleby, zdolności magazynowania wody oraz magazynowania cząsteczek węgla, a także do rozważenia możliwości wykorzystania biowęgla;

(¹) Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 281.

Środa, 4 lutego 2009 r.

134. wskazuje w związku z tym na znaczenie wprowadzania ekosystemów celem unikania i osłabienia erozji gleb, niszczenia wiecznej zmarzliny, stepowienia lub pustynnienia, inwazji obcych gatunków i pożarów;

Zagospodarowanie wód

135. jest zdania, że zintegrowana gospodarka zasobami wodnymi powinna obejmować strategię na rzecz zwiększenia efektywności wykorzystania wody, oszczędności wody, racjonalizacji i ograniczenia zużycia wody oraz zwiększoną świadomość konsumentów w zakresie zrównoważonego zużycia wody, a także powinna udzielić odpowiedzi na pytania o ewentualne zbieranie i magazynowanie wody deszczowej w zbiornikach naturalnych i sztucznych, jak również wyjaśnić kwestie zagrożenia powodzią i suszami i ich skutków; jest zdania, że należy zachęcać do podjęcia działań na rzecz ustanowienia skutecznej hierarchii rodzajów użycia wody i przypomina, że w przypadku gospodarki zasobami wodnymi należy popierać podejście oparte na zapotrzebowaniu;

136. wzywa Komisję do przyjęcia ważnej, transgranicznej roli koordynatora zagospodarowania wód, w szczególności drogą utworzenia sieci i finansowania prac badawczych nad innowacyjnymi technologiami odsalania wody morskiej, nowymi systemami nawadniania oraz zużycia wody w mieście i na wsi, jak również drogą wspierania pilotażowych projektów zmniejszania szkód powodowanych suszą lub powodzią;

137. jest zdania, że w celu ustanowienia odpowiednich bodźców do wydajnego wykorzystania zasobów wodnych państwa członkowskie powinny w ramach swoich strategii w zakresie wody uwzględnić zasady odzyskiwania kosztów usług wodnych oraz zasadę „zanieczyszczający płaci”;

Rybołówstwo

138. podkreśla, że obecna praktyka rybołówstwa dodatkowo, obok skutków zmian klimatycznych, osłabia odporność rybostanu i ekosystemów morskich; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym decyzję Komisji o wprowadzeniu kwot połowowych dla rybołówstwa przemysłowego uzależnionych od kryteriów w zakresie trwałego rozwoju i wzywa Radę oraz zainteresowane państwa członkowskie do przestrzegania proponowanych kwot;

139. z naciskiem wyraża pogląd, że potrzebny jest szeroki plan ramowy dla ochrony mórz, jak to przewiduje dyrektywa ramowa ⁽¹⁾ w sprawie strategii morskiej, mający na celu zagwarantowanie lepszego i bardziej zrównoważonego zagospodarowania obszarów i zasobów morskich; ostrzega, że w przeciwnym razie europejskie morskie obszary ochronne mogą stać się ostatnimi oazami biologicznej różnorodności w jednym niezamieszkałym i pustym oceanie;

140. wyraża pogląd, że zmiany w środowisku naturalnym uwarunkowane zmianami klimatu mogą spowodować konieczność przeniesienia kultur wodnych, co doprowadzi do powstania strat gospodarczych w danym miejscu; ale ostrzega przed negatywnymi skutkami takiego przeniesienia dla danego ekosystemu i w związku z tym oczekuje wiążących szacunków takich następstw;

Zarządzanie odpadami i zasobami

141. uznaje hierarchię postępowania z odpadami za przewodni motyw europejskiej polityki w zakresie gospodarki odpadami; zwraca się do Komisji o zaproponowanie procentowych celów redukcji dotyczących ograniczenia, ponownego wykorzystania i recyklingu odpadów; domaga się poddawania tych celów przeglądowi i ich zaostrzanie, jeżeli będzie to konieczne;

142. zauważa, że unikanie generowania odpadów – chociażby przez zoptymalizowanie zużycia opakowań – stanowi najlepszą możliwość ograniczenia bezpośrednich emisji w tym sektorze; podkreśla jednak, że unikanie generowania odpadów w perspektywie długoterminowej wymaga zmiany metod produkcyjnych i przyzwyczajzeń konsumpcyjnych;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki środowiska morskiego (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

Środa, 4 lutego 2009 r.

143. podkreśla, że oddzielne zbieranie bioodpadów i recykling materiałów w ogromnym stopniu przyczyniają się do uniknięcia bezpośrednich emisji z wysypisk śmieci;

144. uważa za sensowne dla ograniczenia bezpośrednich emisji w sektorze odpadów unikanie przewozu niesortowanych śmieci na długich trasach; jest zdania, że transgraniczne przenoszenie zmieszanych odpadów pochodzących z gospodarstw domowych w UE należy dlatego ograniczyć do minimum; wyraża pogląd, że należy zwalczać nielegalny eksport materiałów poddawanych recyklingowi, aby uniknąć „eksportu emisji” i zachować wartościowe surowce w UE;

145. wyraża pogląd, że zgodnie z „phasing-out” państwa członkowskie powinny w średniej perspektywie czasowej całkowicie wycofać się ze składowania niesortowanych odpadów z gospodarstw domowych, w celu uzyskania lepszego obciążenia istniejących systemów recyklingu lub budowy całkowicie nowych systemów dla przetwarzania odpadów jako całości i wykorzystania posiadanego potencjału zmniejszenia ilości gazów cieplarnianych na bazie istniejącej techniki; w związku z tym oczekuje wprowadzenia obowiązku wychwytywania metanu na potrzeby wytwarzania ciepła na istniejących wysypiskach;

146. dostrzega w uzyskiwaniu energii z odpadów w przeznaczonych do tego celu obiektach i w wykorzystywaniu wstępnie posortowanych odpadów dla celów energetycznych, w szczególności w połączeniu ze skojarzoną gospodarką energetyczną, przy ścisłej kontroli emisji, potencjał odzyskiwania wysoce efektywnego odzyskiwania energii, którą można bezpiecznie zastosować dla celów pośredniego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i która może zastąpić paliwa kopalne;

147. jest zdania, że zwiększanie badań i rozwoju w zakresie rozwiązań dotyczących gospodarki odpadami i zasobami ma kluczowe znaczenie oraz podkreśla potrzebę natychmiastowego wdrożenia innowacyjnych technologii w tym obszarze;

148. postrzega, w kontekście rokowań w sprawie porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 i włączenia krajów trzecich, bardziej systematyczne przenoszenie europejskich standardów przetwarzania odpadów jako możliwość powiązania celów polityki rozwoju, takich jak lepsza ochrona zdrowia człowieka i środowiska naturalnego, z nowymi możliwościami gospodarczymi i pozytywnym wkładem w globalną ochronę klimatu;

149. wzywa Komisję do zbadania możliwości włączenia sektora odpadów w system handlu emisjami i kompatybilność projektów CDM;

Działania dostosowawcze

150. przypomina o żądaniach wymienionych w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 10 kwietnia 2008 r. i wzywa Komisję, by opublikowała, bez dalszych opóźnień, zapowiadaną białą księgę w sprawie skoordynowanych, ogólnoeuropejskich ram w zakresie planowania działań dostosowawczych;

151. podkreśla znaczenie opublikowania przez Komisję zielonej księgi na temat spójności terytorialnej, w której podkreślono potrzebę stworzenia zintegrowanego podejścia w zakresie polityk sektorowych w celu poprawy połączonego wpływu terytorialnego polityki UE oraz polityk krajowych i regionalnych; w związku z tym wzywa do ulepszenia procedur w zakresie funduszy strukturalnych, tak by w jeszcze większym stopniu można było przeznaczać je na rzecz działań związanych z ochroną klimatu;

152. podkreśla wprawdzie konieczność stosownego uwzględnienia zasady pomocniczości oraz wagę uznania decydującej roli władz regionalnych i lokalnych, w szczególności w odniesieniu do terenów najbardziej narażonych, takich jak obszary wyżynne i przybrzeżne, lecz podkreśla również, że działania na szczeblu UE mają kluczowe znaczenie dla wspierania bioróżnorodności poprzez wzmocnienie sieci Natura 2000 oraz zintegrowanie skutecznych działań dostosowawczych w zakresie europejskiej polityki rolnej, morskiej i polityki spójności;

Środa, 4 lutego 2009 r.

153. podkreśla ponownie konieczność spójności i całościowej koordynacji działań dostosowawczych na szczeblu UE, jak również zbadania ewentualnych efektów synergii, między innymi w ramach międzynarodowych porozumień w sprawie określonych obszarów i terytoriów, w odniesieniu do których Wspólnota Europejska jest jedną za stron; powtarza swoje żądanie opracowania ogólnoeuropejskich ram dla planowania tych działań;

154. podkreśla koordynującą rolę UE, zwłaszcza przy tworzeniu systemów automatycznego lub ciągłego monitorowania zanieczyszczeń oraz systemów wczesnego ostrzeżenia przed falami upałów, okresami długotrwałych mrozów i powodziami, jak również przy usprawnianiu systematycznej ewidencji danych na temat zdrowia, zachorowań, pogody i środowiska naturalnego oraz danych statystycznych;

Zdrowie

155. podkreśla, że nabycie specjalistycznej wiedzy w zakresie wpływu zmian klimatycznych na zdrowie człowieka ma pierwszorzędne znaczenie, szczególnie w odniesieniu do niektórych chorób zakaźnych i pasożytniczych;

156. podkreśla, że zmiany klimatyczne będą miały decydujące znaczenie w odniesieniu do wzrostu występowania niektórych chorób w wyniku nieuniknionych zmian w charakterze ekosystemów, które wpłyną między innymi na zwierzęta, rośliny, owady, pierwotniaki, bakterie i wirusy;

157. podkreśla, że choroby tropikalne przenoszone przez pasożyty lub komary, jak również inne czynniki chorobotwórcze, zazwyczaj spotykane w strefie tropikalnej, mogą wystąpić na wyższych szerokościach geograficznych bądź większych wysokościach, stanowiąc nowe zagrożenie dla ludności;

158. podkreśla, że chociaż głównym celem programu zdrowia publicznego na lata 2008-2013 są działania obejmujące czynniki powszechnie uznawane za decydujące o stanie zdrowia (odżywianie się, palenie papierosów, spożycie alkoholu, branie narkotyków), w ramach przedmiotowego programu należy również skoncentrować się na nowych zagrożeniach dla zdrowia i określić czynniki środowiskowe związane ze zmianami klimatycznymi;

159. podkreśla koordynacyjną rolę UE i Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób w zakresie informowania społeczeństwa, jak unikać chorób przenoszonych przez owady, w szczególności poprzez noszenie ochronnych ubrań, korzystanie z baldachimów, środków odstraszających owady i środków owadobójczych;

160. podnosi kwestię możliwych działań na rzecz gromadzenia i oceny istotnych danych dotyczących wpływu zmian klimatu na zdrowie ludzkie, wzmocnienia gotowości na wypadek katastrof, wzmocnienia publicznej opieki zdrowotnej i przygotowań na nagłe wypadki, wspierania działań prozdrowotnych we wszystkich sektorach oraz w szczególności rozpowszechniania informacji na temat nowych zagrożeń zdrowia, sygnałów ostrzegawczych i udzielanie konkretnych wskazówek odnośnie do zapobiegania ekspozycji na zagrożenia, zwracając szczególną uwagę na choroby przenoszone przez owady i na fale upałów;

161. jest zdania, że potrzebne są badania z zakresu nauk medycznych oraz w sektorze farmaceutycznym, mające na celu opracowanie leków i szczepionek na nowe choroby, które byłyby dostępne dla wszystkich chorych po przystępnej cenie, bez względu na ich pochodzenie;

162. podkreśla znaczenie terenów zielonych na obszarach miejskich dla zdrowia społeczeństwa, jakości powietrza, wychwytywania dwutlenku węgla oraz wsparcia zwalczania zmian klimatycznych; wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze lokalne do zachowania i powiększania już istniejących - oraz tworzenia nowych - terenów zielonych na obszarach miejskich;

Środa, 4 lutego 2009 r.

Wzrost gospodarczy i zatrudnienie

163. wyraża pogląd, że w globalnym wyścigu o stworzenie niskoemisyjnej gospodarki Europa zajmuje znakomitą pozycję wyjściową i że powinna wykorzystać tę sytuację w celu uruchomienia lawiny innowacji, które stworzą nowe i konkurencyjne przedsiębiorstwa i miejsca pracy w obszarze czystych technologii, energii odnawialnych i ekologicznych przedsiębiorstw oraz kompetencji w celu zrównoważenia każdej potencjalnej utraty miejsc pracy w sektorach o wysokiej emisji CO₂, zgodnie ze strategią lizbońską; wzywa Komisję i państwa członkowskie do określenia zmian strukturalnych wynikających z wdrażania polityk w zakresie ochrony klimatu oraz wzywa Komisję do okresowego proponowania działań mających na celu wsparcie dla ludności w największym stopniu dotkniętej zmianami klimatycznymi;

164. ostrzega przed zmarnowaniem, w wyniku nadmiernego pesymizmu, przez EU ekonomicznej szansy, jaką stwarzają zmiany klimatyczne i polityczne działania na rzecz zahamowania tych zmian, podkreślając pozytywną rolę partnerów społecznych, którzy będą bezpośrednio zaangażowani w zapewnianie żywienia gospodarczego oraz możliwości przekwalifikowania i przejścia pracowników poszkodowanych na skutek działań przystosowawczych i ograniczających skutki zmian klimatycznych; uważa, że konsensus publiczny i społeczny zadecyduje o wygranej w globalnym wyścigu w zakresie efektywności, innowacyjności, surowców i technologii przyszłości, a także rynków;

165. wyraża pogląd, że pełne wykorzystanie potencjału rozwoju gospodarczego i zatrudnienia będzie możliwe tylko wtedy, gdy równocześnie otworzy się dostęp do rynku i zniesione zostaną biurokratyczne bariery dla stosowania dostępnych technologii;

166. zachęca państwa członkowskie do zweryfikowania istniejących przepisów pod kątem ich kompatybilności z celami polityki klimatycznej i do wypracowania systemów bodźców, które ułatwią przejście do sposobu gospodarowania z niewielką ilością emitowanego dwutlenku węgla;

167. zachęca partnerów społecznych i partnerów umów taryfowych w państwach członkowskich oraz na szczeblu UE do wspólnej pracy nad przygotowaniem strategii ekonomicznych dla odnośnych sektorów celem określenia i strategicznego wykorzystania posiadanego potencjału;

Wspieranie technologii przyszłości

168. wyraża pogląd, że w ramach zintegrowanej europejskiej polityki klimatycznej mającej na celu zabezpieczenie zasobów dla przyszłych pokoleń należy przygotować i wdrożyć połączony sposób działania, na który składają się zmniejszanie emisji i niezależny od tego proces odnowy technologicznej;

169. jest zdania, że właśnie w kontekście neutralności technologicznej działań UE należy otwarcie i szeroko omówić kwestię bezpiecznego dla środowiska wykorzystania technologii CCS, angażując zainteresowane strony z sektora prywatnego i publicznego; opowiada się za wspieraniem międzynarodowej współpracy w celu zachęcania do transferu technologii, zwłaszcza do tych gospodarek wschodzących, które wciąż wykorzystują głównie lokalnie dostępny węgiel jako paliwo;

170. uważa, że opracowanie nowoczesnych technologii i umożliwienie niezbędnego podniesienia poprzeczki wymagają ogromnego wsparcia finansowego dla długoterminowych badań naukowych i rozwoju;

171. zachęca strony UNFCCC, aby uznali CCS jako transfer technologii w ramach mechanizmu czystego rozwoju (CDM) określonego w porozumieniach z Marrakeszu do protokołu z Kioto;

Środa, 4 lutego 2009 r.

172. wzywa UE i państwa członkowskie do zareagowania na wątpliwości lub obawy społeczeństwa przed stosowaniem technologii wychwytywania i magazynowania CO₂ przy pomocy działań z zakresu badań i zwiększania świadomości publicznej;

173. proponuje, aby zintegrowana europejska polityka klimatyczna zadbała o propozycje podstawowych mechanizmów bodźców i działań wspierających na rzecz wdrażania technologicznej odnowy, które mogłyby obniżyć bieżące koszty drogich, ale nowych technologii, dzięki którym można będzie wyznaczyć i zrealizować w przyszłości ostrzejsze cele w zakresie redukcji emisji;

174. zaleca państwom członkowskim, by rozważyły sposoby szybszego wdrożenia czystych i efektywnych pod względem energetycznym technologii, takie jak bezpośrednie dotacje dla konsumentów inwestujących w technologie, np. w panele słoneczne, naziemne, powietrzne i wodne pompy ciepła oraz czystsze piece kominkowe;

175. proponuje do tego prowadzenie działań równoległych takich, jak udział ekonomistów, inżynierów i gospodarki prywatnej w zinstytucjonalizowanym i równoległym „procesie Kioto plus”, porównywalnym z pozytywną metodą protokołu z Montrealu o ochronie warstwy ozonowej;

176. oczekuje utworzenia europejskiego funduszu klimatycznego finansowanego z części dochodów uzyskanych ze sprzedaży aukcyjnej w systemie handlu uprawnieniami do emisji i/lub odpowiednich funduszy w państwach członkowskich finansowanych z wpływów ze sprzedaży aukcyjnej w systemie handlu uprawnieniami do emisji i dostrzega w tym możliwość zdobycia zasobów kapitałowych na finansowanie przyszłej polityki klimatycznej, której poszczególne środki i niezbędne ku nim potrzeby inwestycyjne trudno jest dziś zaplanować;

177. proponuje wykorzystanie tych kapitałów na rynku kapitałowym celem umożliwienia zwrotu podmiotom gospodarczym i inwestowanie oraz ponowne inwestowanie w technologie przyszłości, a tym samym pozostawienie rynkowi decyzji, które z tych technologii znajdą zastosowanie w przyszłości i umożliwią osiągnięcie średnio- i długoterminowych celów ochrony klimatu, zamiast narzucać to przy pomocy przepisów prawnych;

178. zdecydowanie podkreśla, że w dłuższej perspektywie skuteczne rozwiązania kwestii zmian klimatycznych pojawią się również w ramach innowacji naukowych, zarówno w dziedzinie produkcji, dystrybucji i wykorzystania energii, jak i innych, powiązanych obszarach, co skutecznie ograniczy emisję gazów cieplarnianych, nie stwarzając przy tym dodatkowych problemów środowiskowych;

179. podkreśla znaczenie siódmego ramowego programu badań dla rozwoju czystych form energii oraz wzywa Radę i Komisję do poparcia tego priorytetu także w następnych ramowych programach badań;

Inteligentne systemy komputerowe i technologie informacyjno-komunikacyjne

180. proponuje przyszłym przewodniczącym Rady uznanie tematu przyszłości, jakim są technologie informatyczne i komunikacyjne, oraz ich znaczenia dla zahamowania zmian klimatu i dostosowania się do tych zmian, za punkt ciężkości ich kadencji;

181. wzywa UE i państwa członkowskie do poparcia przetestowania, legalizacji, wdrożenia i dalszego rozpowszechniania metod komputerowych oraz technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) w celu dematerializacji i osiągnięcia znacznie większej efektywności energetycznej – przede wszystkim poprzez poprawę logistyki transportu towarowego, zastępowanie podróży tele- i wideokonferencjami, lepsze sieci energetyczne, energetyczną optymalizację budynków i inteligentne oświetlenie – przy współpracy ze strony przemysłu, konsumentów, władz, wyższych uczelni i instytutów badawczych;

Środa, 4 lutego 2009 r.

Finansowanie i zagadnienia budżetowe

182. podkreśla, jako organ budżetowy, konieczność przyznania w najbliższych wieloletnich ramach finansowych wspólnie z Radą najwyższego priorytetu zmianom klimatycznym i działaniom na rzecz ich zahamowania;

183. wzywa Radę do zajęcia się problemem niewykorzystanych środków celowych w budżecie UE w celu ewentualnego przeznaczenia tych środków na cele polityki klimatycznej;

184. wzywa Komisję do sporządzenia spisu wszystkich istniejących instrumentów finansowych i ich znaczenia dla europejskich celów ochrony klimatu oraz do przedłożenia, na bazie tego „audytu klimatycznego”, propozycji przyszłych ram finansowych w celu dostosowania linii budżetowych do niezbędnych wymogów polityki klimatycznej, nie wykluczając przy tym możliwości stworzenia nowych funduszy i przydzielania do nich nowych środków;

185. wyraża pogląd, że – zgodnie z unijną zasadą solidarności – UE powinna zaangażować się finansowo zarówno w kluczowych dziedzinach badań naukowych i rozwoju technologii dla walki ze zmianami klimatu i pomocy rozwojowej w kontekście tych zmian, jak i we wspieranie transgranicznych działań dostosowawczych, wzrostu efektywności i pomocy w przypadkach wystąpienia katastrof;

186. przypomina o porozumieniu – zawartym w ramach przepisów dotyczących „pakietu klimatyczno-energetycznego” – w sprawie dobrowolnego przeznaczania 50% dochodów ze sprzedaży aukcyjnej w systemie handlu uprawnieniami do emisji na finansowanie polityki w zakresie zmian klimatycznych, z czego duża część powinna być wykorzystana na finansowanie środków adaptacyjnych i działań ograniczających skutki zmian klimatu w krajach rozwijających się; zachęca państwa członkowskie do pełnego skorzystania z tej możliwości, a nawet do przekroczenia podanej liczby;

187. przypomina, że finansowanie środków ograniczających emisję i działań dostosowawczych w krajach rozwijających się będzie istotnym elementem zawarcia globalnego porozumienia podczas konferencji klimatycznej w Kopenhadze (COP 15), i domaga się, aby Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 19-20 marca 2009 r. dokonała znacznych postępów na rzecz zawarcia porozumienia w sprawie sposobu zapewnienia przez UE niezależnego i przewidywalnego finansowania dla krajów rozwijających się;

Edukacja, kształcenie, raportowanie, oznaczanie i budowa świadomości

188. wzywa właściwe organa w państwach członkowskich do tworzenia nowych kierunków zawodowych i do dostosowania zarówno praktycznego kształcenia zawodowego jak i szkół zawodowych i kierunków w szkołach wyższych i na uniwersytetach do wyzwań stawianych przez strukturalne przemiany ekonomiczne, przyspieszane dodatkowo przez zmiany klimatu i ich skutki;

189. uznaje rolę pracowników i ich przedstawicieli za istotną w odniesieniu do promowania działalności ekologicznej w ich firmach i miejscach pracy, na szczeblu krajowym i ponadnarodowym, oraz wzywa Wspólnotę do wsparcia tworzenia, wymiany i rozpowszechniania najlepszych praktyk;

Środa, 4 lutego 2009 r.

190. wzywa Komisję do opracowania strategii komunikacji w celu rozpowszechniania informacji na temat nauki o zmianach klimatycznych (w oparciu o najnowsze odkrycia IPCC), strategii na rzecz oszczędzania energii, działań z zakresu efektywności energetycznej i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii; ponadto sugeruje, by w ramach unijnych programów wymiany młodzieży koncentrować się na projektach z zakresu powszechnej świadomości w zakresie zmian klimatycznych i w związku z tym wzywa Komisję, by zleciła przeprowadzanie co roku, w ramach badania Eurobarometru, sondażu wśród obywateli UE dotyczącego nastawienia obywateli do zmian klimatycznych i ich spostrzeżeń z nimi związanych, jak również wzywa do wprowadzenia ogólnych i prostych standardów efektywności dla wszystkich obszarów życia codziennego raz stworzenia czynników zachęcających (np. w zakresie podatków) do odpowiedzialnego zużycia energii;

191. wzywa państwa członkowskie do rozpoczęcia wspólnie z dostawcami energii elektrycznej dialogu ze społeczeństwem, aby przekonać opinię publiczną o energetycznej i klimatycznej konieczności zwiększenia efektywności nowoczesnych elektrowni opalanych surowcami kopalnymi i przedyskutowania przy tej okazji technologii wychwytywania i magazynowania dwutlenku węgla (CCS);

192. wzywa Komisję do informowania obywateli i państw członkowskich o projektach realizowanych z powodzeniem, jak np. „dzień bez samochodu” w ramach „europejskiego tygodnia mobilności” i podkreśla konieczność zasugerowania obywatelom przemysłom ich zachowań jako uczestników ruchu w miastach i nieograniczania pojęcia „mobilność indywidualna” wyłącznie do użytkowania własnego samochodu, ale rozszerzenia go na wszystkie formy indywidualnego poruszania się w miastach i na obszarach gęsto zaludnionych, jak spacer, jazda rowerem, wspólne użytkowane samochodów (tzw. car-sharing), wspólnoty transportowe, taksówka, publiczny przewóz osób;

193. z zadowoleniem przyjmuje fakt zrzeszenia się największych miast świata w ramach grupy C40, zwłaszcza w aspekcie wymiany na płaszczyźnie globalnej sprawdzonych działań lokalnych na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych i wzajemnego przekazywania doświadczeń;

194. podkreśla w szczególności konieczność informowania mieszkańców, prowadzenia wspólnych konsultacji i ich udziału w procesach decyzyjnych i zachęca centra urbanistyczne, regiony i metropolie do wyznaczenia szczególnych celów ograniczenia emisji i realizowania ich w ramach lokalnych lub regionalnych innowacyjnych programów finansowania przy wsparciu władz lokalnych;

195. wzywa państwa członkowskie, mając na uwadze zwiększanie świadomości opinii publicznej, do włączenia do właściwego prawa budowlanego przepisu, zgodnie z którym obywatele ubiegający się o pozwolenie na budowę otrzymywaliby informacje na temat dostępnych na danym obszarze możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii;

196. proponuje władzom lokalnym i regionalnym, powiatom, dzielnicom miast lub gminom, ale przede wszystkim instytucjom publicznym, szkołom i placówkom opieki nad dziećmi i młodzieżą wprowadzenie „zawodów w oszczędzaniu energii”, jak również lokalnych kampanii odpowiednio wspieranych na szczeblu krajowym i unijnym, aby zwiększyć świadomość opinii publicznej na temat możliwości oszczędzania i osiągnąć współdziałanie społeczeństwa i efekt uczenia się;

Środa, 4 lutego 2009 r.

197. proponuje Komisji ogłoszenie europejskiego roku efektywności zasobów i efektywności energetycznej, aby na wszystkich szczeblach polityki zwiększyć świadomość społeczeństwa w zakresie większej efektywności wykorzystywania zasobów i potraktować zmiany klimatyczne jako okazję do przeprowadzenia intensywnej dyskusji na temat dostępności zasobów i postępowania z nimi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwalczania ubóstwa energetycznego oraz zagwarantowania budowania kultury oszczędzania wody, a także zwiększania świadomości opinii publicznej na temat oszczędzania wody poprzez programy edukacyjne; wzywa Komisję do zbadania możliwości promowania sieci miast w celu zachęcania do zrównoważonego zużycia wody, w ramach której wymienia się dobre praktyki i wspólnie przeprowadzono pilotażowe projekty demonstracyjne; wzywa państwa członkowskie do umożliwienia przeprowadzania bezpłatnych audytów energetycznych, aby obywatele mogli ograniczyć swoje zużycie energii oraz emisje;

198. uważa reklamę i informację o produkcie za ważny instrument wyostrzenia świadomości użytkowników o kosztach dóbr konsumpcyjnych dla środowiska naturalnego i zmiany zachowań konsumentów; ale ostrzega przed „Greenwashing” i wzywa Komisję i państwa członkowskie do sporządzenia w porozumieniu z europejskimi stowarzyszeniami przemysłowymi kodeksów prowadzenia reklamy i oznaczania produktów dla swoich branż pozwalających na osądzenie reklamy wprowadzającej w błąd oraz nieprawdziwych informacji na temat wpływu produktów na środowisko naturalne, a także do respektowania europejskich przepisów dotyczących reklamy i oznaczania produktów;

199. uważa za istotne, by w dialogu ze społeczeństwem i sprzedawcami detalicznymi koncentrować się przede wszystkim na reklamowaniu produktów regionalnych i sezonowych oraz wykorzystać informacje dla konsumentów, w szczególności w postaci obowiązkowego oznaczenia produktu dotyczącego metody produkcji produktu, jako pomocy w podejmowaniu decyzji zakupowych;

200. uważa za poważny problem niedostatecznego informowania społeczeństwa na temat działań podejmowanych na rzecz walki ze zmianami klimatycznymi; wzywa UE, państwa członkowskie oraz władze i instytucje regionalne i lokalne do przygotowania i przeprowadzenia wspólnie z prasą, radiem i mediami elektronicznymi ogólnoeuropejskiej kampanii informacyjnej na temat przyczyn i skutków zmian klimatu i niedostatku zasobów, której punkt ciężkości spocznie na indywidualnych możliwościach zmiany postępowania w codziennym życiu i która lepiej i bardziej zrozumiale przedstawi działania organów europejskich i krajowych w zakresie walki ze zmianami klimatycznymi;

201. z zadowoleniem wita inicjatywy wielkich przedsiębiorstw, z włączeniem w te inicjatywy ich załóg i średniej wielkości dostawców, na rzecz realizacji wewnętrznych zadań redukcji emisji i promowania poprzez strategię komunikacji ze społeczeństwem zrównoważonych wzorców produkcji i konsumpcji; zachęca związki gospodarcze w państwach członkowskich i na szczeblu europejskim do podkreślania zrównoważonej praktyki prowadzenia przedsiębiorstwa jako szczególnej cechy podkreślającej wyjątkową pozycję w walce konkurencyjnej;

2050 – Przyszłość zaczyna się dziś

202. apeluje o wdrożenie programu działań na rzecz zwalczania zmian klimatu na lata 2009-2014 w następujący sposób:

a) na szczeblu UE Komisja i państwa członkowskie powinny:

— prowadzić dyskusje na szczeblu lokalnym i światowym na temat działań, jakie należy podjąć w celu zwalczania zmian klimatu,

Środa, 4 lutego 2009 r.

- opracować, sfinansować i wprowadzić ogólnounijną supersieć dostępną dla wszystkich rodzajów dostawców energii elektrycznej,
 - propagować i finansować sprawną, zrównoważoną infrastrukturę transportową w celu ograniczenia emisji związków węgla, obejmującą technologię wodorową i szybkie koleje,
 - opracować nowe strategie komunikacji, aby poszerzać wiedzę obywateli i dawać im zachęty do ograniczenia emisji w sposób dostępny pod względem finansowym, np. poprzez opracowanie informacji o udziale węgla w produktach i usługach,
 - opracować stosowne instrumenty prawne zachęcające wszystkie branże przemysłowe do przyjęcia wiodącej roli w zwalczaniu zmian klimatu, poczynając od wymogu przejrzystości w zakresie emisji związków węgla,
 - ustalić silniejsze powiązania między lizbońską agendą polityczną, agendą społeczną i polityką w dziedzinie zmian klimatu;
- b) na szczeblu lokalnym i regionalnym należy propagować i wymieniać najlepsze wzorce postępowania, dotyczące w szczególności:
- działań dotyczących efektywności energetycznej i innych środków służących zwalczaniu ubóstwa energetycznego w celu osiągnięcia zerowego zużycia energii netto w budynkach prywatnych, komercyjnych i publicznych,
 - recyklingu i ponownego wykorzystywania odpadów, na przykład poprzez rozwój infrastruktury punktów zbiórki,
 - rozwoju infrastruktury dla niskoemisyjnych samochodów osobowych wykorzystujących energie odnawialne, a także wprowadzenia zachęt dla rozwoju bezemisyjnych pojazdów w transporcie publicznym,
 - propagowania bardziej zrównoważonej mobilności w mieście i na obszarach wiejskich,
 - przyjęcia i wdrożenia środków służących przystosowaniu się do zmian klimatu,
 - promowanie lokalnej i regionalnej produkcji i konsumpcji żywności;
203. podkreśla potrzebę zmierzenia się ze zmianami klimatycznymi i ich skutkami drogą perspektywicznych działań politycznych i edukacyjnych oraz spójnej realizacji leżących u ich podstaw decyzji, które nie będą podporządkowane krótkoterminowym celom politycznym; zachęca do wspierania zachowań konsumpcyjnych i stylu życia nastawionych na zrównoważony rozwój;
204. podkreśla konieczność stawienia czoła kompleksowości problemu zmian klimatycznych, wizjonerskiego kształtowania woli i wykazania wiodącej pozycji w polityce, gospodarce i społeczeństwie, które pozwolą właściwie podejść do wyzwań ekonomicznych, ekologicznych i społecznych, jakie stawia przed nami czas przemian energetycznych i klimatycznych znajdujący swój wyraz w niedoborze surowców;
205. podkreśla konieczność, wychodząc z idei powołania do życia Unii Europejskiej, podejmowania decyzji wynikających z głębokiego przekonania o ich niezbędności i prawidłowości oraz uchwycenia nieoprotarzającej szansy ukształtowania przyszłości naszego społeczeństwa drogą działań strategicznych;
206. wzywa właściwe organy Parlamentu do sporządzenia i opublikowania w ciągu trzech miesięcy wydania niniejszej rezolucji oraz wyników prac komisji dla ogółu społeczeństwa;

Środa, 4 lutego 2009 r.

207. wzywa swoje właściwe komisje do zajęcia się kwestią wdrożenia powyższych zaleceń w następnej kadencji, w tym również w związku z wysłuchaniami desygnowanych komisarzy na następną kadencję Komisji, a także w kontaktach z ich odpowiednikami w parlamentach krajowych; wzywa delegacje Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z krajami trzecimi oraz przedstawicieli Parlamentu Europejskiego wchodzących w skład wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych do regularnego poruszania kwestii zmiany klimatu oraz potrzeby działań i inicjatyw ze strony wszystkich krajów w ich kontaktach z przedstawicielami krajów trzecich;

*
* *

208. upoważnia swojego przewodniczącego do przedstawienia niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz sekretariatowi UNFCCC z prośbą o dalsze przekazanie jej tym wszystkim stronom umowy, które nie są państwami członkowskimi UE oraz obserwatorom, o których mowa w UNFCCC.

ZAŁĄCZNIK A :

WYBÓR PRZEPISÓW PRAWNYCH UE WNOŚĄCYCH POZYTYWNY WKŁAD W ZWALCZANIE ZMIAN KLIMATYCZNYCH

Obowiązujące ustawodawstwo:

- dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽¹⁾
- dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾ i wiążące się z nią akty prawne
- dyrektywa Rady 93/12/EWG z dnia 23 marca 1993 r. odnosząca się do zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych ⁽³⁾ i wiążące się z nią akty prawne
- dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽⁴⁾ i wiążące się z nią akty prawne
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG ⁽⁵⁾ i wiążące się z nią akty prawne
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁶⁾
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/80/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania ⁽⁷⁾ i wiążące się z nią akty prawne
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/91/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1993, s. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 65.